

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, LIPANJ 2017. ■ GODIŠTE XI. ■ BROJ 67 ■ ISSN 1846-4076

DOGAĐAJNICA

Predstavljen detaljan program
Trećega biskupijskog kongresa

Priopćenje Mješovite komisije
HBK i Srpske pravoslavne crkve

Mjesečni susret
trajne formacije mladih
svećenika i đakona

Gospa Fatimska
u Mihaljevcima

Nedjelja Božanskog
milosrđa u Pleternici

U Stražemanu proslavljen
spomendan bl. Ivana Merza

ŽIVOT MLADIH

Počinje s radom Katolička
osnovna škola u Novskoj

Duhovna obnova za mlade
u požeškoj Katedrali

Hodočašće osnovnoškolske
djece u Voćin

Deseta obljetnica katoličkih
gimnazija u Požegi i Virovitici

KULTURA

Održani XIV. Dani franjevačke
kulture u Našicama

Predstavljen zbornik radova o
ubijenom župniku Juliju Bürgeru

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

Pedesetnica – Duhovi Rođendan Crkve

Od srca vam čestitam svetkovinu Pedesetnice. (...)

*Ujedno vam čestitam dvadesetu obljetnicu
utemeljenja naše mjesne Crkve riječima gesla:
»Krist danas i uvijek, naša nada, Aleluja!«*

Biskup Antun

**PROGLAS TREĆEGA
EUHARISTIJSKOG KONGRESA
POŽEŠKE BISKUPIJE
str 2.**

**POČINJE S RADOM
KATOLIČKA OSNOVNA ŠKOLA
U NOVSKOJ
str 11.**

**HODOČAŠĆE U RIM O DVADESETOJ
OBLJETNICI POŽEŠKE BISKUPIJE**

POSEBAN PRILOG NA 8 STRANICA

PROGLAS TREĆEGA EUHARISTIJSKOG KONGRESA POŽEŠKE BISKUPIJE

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
vjeroučitelji i bogoslovi,
draga braćo i sestre,
Božji narode Požeške biskupije.*

1 Od srca vam čestitam svetkovinu Pedesetnice ili Duhova! To je dan kada je Crkva po Dvanaestorici, ispunjenoj snagom Duha Svetoga, započela svoj povijesni hod, krenula svijetom svjedočiti raspetoga i uskrslog Gospodina, navješćivati i slaviti čovjekovo puno ostvarenje i konačni smisao u njegovoj pobjedi nad smrću. Ova nam svetkovina napose doživlja u svijest da je Crkva djelo uskrslog Gospodina u snazi Duha Svetoga, kojoj po odluci sv. Ivana Pavla II. već dvadeset godina pripadamo u Požeškoj biskupiji. Stoga vam danas ujedno čestitam dvadesetu obljetnicu utemeljenja naše mjesne Crkve riječima gesla: „Krist danas i uvijek, naša nada, Aleluja“!

2 Radosno vas pozivam da spomen navedene obljetnice naše Biskupije zajedno proslavimo Trećim euharistijskim kongresom u Požegi, 24. rujna ove godine. S nama će tada biti i dragi lik naše Gospe Voćinske, koji je 2003. okrunio papa Ivan Pavao II., utemeljitelj

*Radosno vas pozivam
da spomen navedene
obljetnice naše Biskupije
zajedno proslavimo Trećim
euharistijskim kongresom u
Požegi, 24. rujna ove godine.
S nama će tada biti i dragi
lik naše Gospe Voćinske, koji
je 2003. okrunio papa Ivan
Pavao II., utemeljitelj naše
mjesne Crkve.*

naše mjesne Crkve. Ova slika će nas na Kongresu podsjećati da je Požeška biskupija zajedništvo Isusovih učenika, okupljenih u molitvi oko Isusove Majke, koje s biskupom, članom zbora apostolskih nasljednika kojem je na čelu rimski biskup, i njegovim suradnicima svećenicima, slavi u euharistiji vrhunac i izvor svega svoga života. Kongresno slavlje predvodit će kardinal Stanisław Dziwisz, tajnik pape Ivana Pavla II., vjerni pratitelj i najbliži suradnik svetog utemeljitelja naše Biskupije. U slavlju će nam biti blizu i bl. Alojzije Stepinac, koji je prije 80. godina (1937.) na glavnom požeškom trgu predvodio euharistijski kongres, a sada nas iz neba zagovara kao drugi zaštitnik naše Biskupije. Velika sveta misa navedenog dana u Požegi bit će očitovanje onoga što mi jesmo u Požeškoj biskupiji po Isusovu euharistijskom otajstvu a procesija središtem grada s Presvetim Sakramentom bit će ponosno svjedočenje da Pobjednik nad smrću daje smisao našem putovanju ovim svijetom. Svojim sudjelovanjem na Kongresu svaki će od vas vjerom, molitvom, pjesmom i iskazivanjem ljubavi prema Isusu i njegovoj Majci pridonijeti da to bude događaj dubokoga i snažnog iskustva jedinstva i zajedništva naše mjesne Crkve. Svima vam već danas izričem srdačnu dobrodošlicu u Požegu!

3 Treći biskupijski euharistijski kongres započinje u Požegi, 23. rujna 2017. u 19.00 sati ispred požeške crkve sv. Lovre, prvoga zaštitnika naše Biskupije. Na ovo slavlje pozvani su napose mladi iz cijele naše Biskupije, osobito sudionici ovogodišnjega Križnog puta mladih i Susreta hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru. Uputit ćemo izraze dobrodošlice kardinalu Stanisławu Dziwiszu, predvoditelju slavlja i drugim uzvanicima,

*Na slavlje u nedjelju, 24. rujna 2017. pozivam u Požegu sve
razine vjernika iz svake župe Požeške biskupije, predvođene
svojim svećenicima. Među njima su prvi liturgijski službenici,
ministranti, lektori i pjevači, potom članovi župnih ekonomskih
i pastoralnih vijeća, molitvenih zajednica, napose članovi Djela
za duhovna zvanja, udruga i pokreta, obitelji s brojnomo djecom,
ovogodišnji prvopričesnici i krizmanici, učenici i djelatnici
naših katoličkih škola, zatim vjernici u građanskim udrugama,
kulturno-umjetničkim društvima, hrvatskoj vojsci i policiji,
vatrogascima i drugim javnim službama.*

kratkim obredom otvoriti Kongres te predvođeni križem mladih uputiti se u procesiji prema Katedrali. Pred relikvijom svetog Utemeljitelja, pape Ivana Pavla II., želimo izreći Bogu zahvalnost za osnatak naše Biskupije te Službom večernjih hvala ostvariti prikladno kongresno duhovno raspoloženje. Potom će nas mladi scensko-glazbenim programom pred Katedralom podsjetiti na dvadesetogodišnji hod Požeške biskupije. U 21.00 uslijedit će noćno klanjanje pred Presvetim u Katedrali, na kojem će se svakog sata izmjenjivati mladi iz deset dekanata naše Biskupije. U župama grada Požege i okolice zacijelo će biti dovoljan broj obitelji koje će mladima otvoriti vrata i omogućiti prenoćište kako bi oni sutradan zajedno s drugima sudjelovali na biskupijskoj euharistijskoj postaji ispred Katedrale.

4 Na slavlje u nedjelju, 24. rujna 2017. pozivam u Požegu sve razine vjernika iz svake župe Požeške biskupije, predvođene svojim svećenicima. Među njima su prvi liturgijski službenici, ministranti, lektori i pjevači, potom članovi župnih ekonomskih i pastoralnih vijeća, molitvenih zajednica, napose članovi

Djela za duhovna zvanja, udruga i pokreta, obitelji s brojnomo djecom, ovogodišnji prvopričesnici i krizmanici, učenici i djelatnici naših katoličkih škola, zatim vjernici u građanskim udrugama, kulturno-umjetničkim društvima, hrvatskoj vojsci i policiji, vatrogascima i drugim javnim službama. Svi oni imat će osigurana mjesta na katedralnom trgu kako bi nakon euharistijskog slavlja organizirano sudjelovali u procesiji s Presvetim središtem grada Požege.

Blagoslovljeni svi vi koji već danas odlučujete u ime Gospodnje doći u Požegu na Treći biskupijski euharistijski kongres. Dok vas u radosti očekujem, od srca vas u Gospodinu pozdravljam –

vaš biskup

+ *Antun i Ivan*

Požega, 27. svibnja 2017.

Priprava Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa

Na sjednici Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije, 22. svibnja 2017. utvrđene su pojedinosti programa Trećega euharistijskog kongresa. Neke od njih dijecezanski biskup je naznačio u kongresnom Proglasu.

Za tako važan događaj kao što je Treći biskupijski euharistijski kongres započele su pripreme, među kojima su značajno mjesto imale kateheze o svetoj misi tijekom minule korizme. Valja posvetiti još dužnu pozornost programima pripreme koji su pred nama. To se posebno odnosi na ovogodišnju svetkovinu Gospodinova Tijela i Krvi – Tijelovo, idućega 15. lipnja, koja ima značenje župne euharistijske postaje u pripravi za Kongres. Svi župnici će zajedno sa svojim Pastoralnim vijećem, vjeroučiteljima i drugim suradnicima pomno promisliti kako će toga dana organizirati svečanu svetu misu a potom i dostojnu procesiju u kojoj trebaju naći mjesto sve razine vjernika koje će sudjelovati i na biskupijskom Kongresu. Zacijelo je u svim župama moguće organizirati trodnevnu pripravu za Tijelovo večernjim urama klanjanja pred Presvetim.

Pored toga dekani će se sa svećenicima dogovoriti o načinu na koji će proslaviti euharistijsku postaju u svojim dekanatima prema ranije dogovorenom rasporedu, osim Novogradiškog dekanata i Novljanskog dekanata koji su je već održali:

13. lipnja (sv. Antun)

Euharistijska postaja Našičkog dekanata u Našicama;

15. lipnja (Tijelovo)

Euharistijska postaja Požeškog dekanata u Požegi;

23. lipnja (Presveto Srce Isusovo)

Euharistijska postaja Slatinskog dekanata u Slatini;

15. kolovoza (Velika Gospa)

Euharistijska postaja Kaplolačkog dekanata u Velikoj;

15. kolovoza (Velika Gospa)

Euharistijska postaja Pakračkog dekanata u Pakracu;

16. kolovoza (sv. Rok)

Euharistijska postaja Virovitičkog dekanata u Virovitici;

31. kolovoza (Gospa od Suza)

Euharistijska postaja Pleterničkog dekanata u Pleternici;

7. rujna (predvečerje Male Gospe)

Euharistijska postaja Novokapelačkog dekanata na Gospinom polju (kod Bilog Briga).

Od jednakog su duhovnog značenja i regionalne, odnosno arhidakonske euharistijske postaje:

21. kolovoza

Euharistijska postaja Katedralnog, Posavskog i Zapadno-slavenskog arhidakonata u Voćinu;

8. rujna (Mala Gospa)

Euharistijska postaja Slavonsko-podravskog arhidakonata u Voćinu.

U skladu sa zaključcima spomenute sjednice Prezbiterskog vijeća, svaki dekanat naše Biskupije treba izabrati jednog svećenika i vjeroučitelja za organiziranje ministranata i lektora te još jednog svećenika za organiziranje mladih u njihovu dolasku na Kongres u Požegu. Na biskupijskoj razini za kongresno sudjelovanje ministranata i lektora zadužen je vlč. Ljubiša Krmar, a za mlade vlč. Ivan Certić, povjerenik za pastoral mladih u suradnji s vlč. Krunoslavom Siroglavićem i vlč. Krunoslavom Jurakovićem, s kojima trebaju surađivati svi dekanatski povjerenici za ministrante i mlade. Preč. Antun Čorković vodi brigu o tehničkom uređenju kongresnog prostora i o sudjelovanju građanskih udruga i javnih djelatnika na Kongresu. Za glazbeni program, napose za sudjelovanje pjevača na Kongresu iz što većeg broja župa, zadužen je vlč. Mario Večerić. Cjelokupna pak priprava i koordinacija organiziranja Kongresa povjerenica je našem Pastoralnom centru, odnosno Katehetskom uredu u Požegi na čelu s vlč. Robertom Mokrim.

Na spomenutoj sjednici Prezbiterskog vijeća među ostalim je donesena i odluka da svaki dekanat naše Biskupije odredi dva predstavnika, po mogućnosti odjevena u narodnoj nošnji, koji će sudjelovati u prinosu darova za siromašne, skupljene u pojedinom dekanatu. Pored toga, odlučeno je da se za svaku župu Požeške biskupije izradi mali barjak s kongresnim logom i geslom koji će predstavnik pojedine župe nositi u procesiji s Presvetim u Požegi kao i u programima pripreme za Kongres. Za sve sudionike Kongresa bit će tiskan liturgijski vodič a za one koji to budu željeli i kongresni šal.

PRIOPĆENJE MJEŠOVITE KOMISIJE HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE I SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

Odnos nadbiskupa Stepinca prema Srpskoj Pravoslavnoj Crkvi

U Biskupskom dvoru u Požegi 20. i 21. travnja održan je četvrti sastanak Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske Pravoslavne Crkve, čija je zadaća zajednički razmotriti lik kardinala Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i nakon II. svjetskog rata. Tema sastanka bila je „Odnos nadbiskupa Stepinca prema Srpskoj Pravoslavnoj Crkvi od 1941. do 1945.“

Na sastanku je sudjelovao i u ime Svete Stolice predsjedao o. Bernardo Ardura, predsjednik Papinskog odbora za povijesne znanosti. U svojstvu predstavnika Hrvatske biskupske konferencije sudjelovali su zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, mostarsko-duvanjski biskup mons. Ratko Perić, požeški biskup mons. Antun Škvorčević, znanstveni savjetnici s Hrvatskog instituta za povijest dr. Jure Krišto i dr. Mario Jareb. Kao predstavnici Srpske Pravoslavne Crkve sudjelovali su mitropolit zagrebačko-ljubljanski g. Porfirije Perić,

mitropolit crnogorsko-primorski g. Amfilohije Radović, episkop bački g. Irinej Bulović, episkop slavonski g. Jovan Čulibrk. Dr. Darko Tanasković, veleposlanik, stalni predstavnik Republike Srbije pri UNESCO-u, bio je spriječen sudjelovati u radu.

Idući sastanak je u Podgorici

Kao pozvani stručnjaci srpsko-pravoslavnog dijela Komisije na sastanku su

sudjelovali dr. Radmila Radić, znanstvena savjetnica na Institutu za noviju historiju Srbije u Beogradu, dr. Ljubodrag Dimić, profesor na Filozofskom fakultetu u Beogradu i dr. Milan Koljanin, viši znanstveni suradnik na Institutu za savremenu historiju u Beogradu. Peti sastanak Mješovite komisije održat će se u Podgorici, 7. i 8. lipnja 2017. na temu „Nadbiskup Stepinac i komunistički progon od 1945. do 1960“.

Po završetku radnog sastanka članovi katoličkog dijela Komisije, njezin predsjednik P. Bernardo Ardura, kardinal Josip Bozanić, biskup Antun Škvorčević, dr. Jure Krišto te dr. Mario Jareb na poziv slavonskog episkopa Jovana Čulibrka posjetili su 21. travnja Pakrac. U njihovoj pratnji bio je generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije Petar Palić te prepošt Požeškoga stolnog kaptola Ivica Žuljević.

Posjet Pakracu

Pred sabornim hramom Presvete Trojice u Pakracu dočekali su ih domaći episkop Jovan Čulibrk, mitropolit cr-

nogorsko-primorski Amfilohije Radović, skupina svećenika, monaha i monahinja Slavonske eparhije. Episkop Jovan je katoličkim gostima predstavio povijest hrama i radove koji se izvođe na njegovoj obnovi. Dopratio ih je potom u Vladičanski dvor koji je teško nastradao u ratu 1991. i prikazao projekt njegove obnove te svrhu kojoj će on poslužiti.

Posjet katoličkoj župi

Primio ih je u južnom obnovljenom dijelu Vladičanskog dvora, predstavio radove na digitalizaciji rukopisa iz Knjižnice Slavonske eparhije čija je većina sačuvana u nedavnom ratu zaslugom Hrvatske vojske. Episkop im je u svećanoj dvorani uputio pozdravnu riječ, izrazio zahvalnost za njihov posjet, upoznao ih sa stanjem Eparhije te ih zadržao na malom domjenku. Katolička delegacija posjetila je potom pakračku katoličku župu Uznesenja BDM, susrela se sa župnikom Matijom Jurakovićem i posjetila župnu crkvu koja je u ratu bila zapaljena i čija je spašena oprema još uvijek u obnovi.

Biskup primio provincijala Iliju Vrdoljaka

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 14. svibnja fra Iliju Vrdoljaka, provincijalnog ministra Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu. Razgovarali su o djelovanju franjevaca navedene Provincije u župama Požeške biskupije. Biskup Škvorčević je provincijalu zahvalio za pastoralni rad braće franjevaca u sedam župa požeške mjesne Crkve, te je spomenuo određena pitanja koja je potrebno zajednički rješavati. Provincijal je biskupa izvijestio o nedavno održanom provincijalnom Kapitul, o njegovim zaključcima te o predstojećim personalnim promjenama u župama Požeške biskupije povjerenih braći iste Provincije.

MJESEČNI SUSRET TRAJNE FORMACIJE MLADIH SVEĆENIKA I ĐAKONA U POŽEGI

Nema prikladnijeg mjesta za življenje žrtve nego li je brak

Svećenik se ne redi zbog samoga sebe, nego za druge, da u zajednici vjernika predstavlja Isusa Krista. Njegovo svećeništvo je u službi jedinstva, zajedništva i okupljanja Kristovih vjernika. Kršćanska ženidba je ukorijenjena u sklopu Novog saveza Boga s ljudima. I svećeništvo i ženidba proizlaze iz Euharistije. Ako je obitelj kućna Crkva, onda su supružnici prvi svećenici u toj Crkvi.

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi održan je 15. svibnja mjesečni susret trajne formacije mladih svećenika i đakona. Nakon molitve Trećeg časa riječ pozdrava mladim svećenicima i đakonima uputio je dijecezanski biskup dr. Antun Škvorčević. Podsjetivši ih da je ovo njihov prvi susret nakon Uskrsa, naglasio je da je uvijek naše polazište i naš smisao Isusova pobjeda nad smrću jer kad ne bi bilo Isusova uskrsnuća, uvjerava nas sv. Pavao, naša vjera bi bila uzaludna, kao i naše propovijedanje. Ustvrdivši da je ovogodišnji dvadeseti Uskrs u našoj Požeškoj biskupiji bio osobita prigoda za svećenike da se obnove u svijesti vjere da je uskrsli Krist njihov početak i svršetak. Naglasio je da temeljno pitanje kakav odnos svećenici izgrađuju s Isusom Kristom.

Kakav je moj odnos s Isusom?

Spomenuo se preminulog prof. Tomislava Ivančića koji je rado dolazio na ove susrete i mlade svećenike naše Biskupije neprestano poticao na preispitivanje njihova odnosa s Isusom Kristom. Ustvrdivši da je Isus Krist u središtu svećeničke duhovnosti, podsjetio ih je da su u svećeničkom

ređenju prisposobljeni Kristu Glavi i da su ono što jesu upravo u Kristu. Upitavši ih žive li tu činjenicu vjere kao prvu i najsnažniju sastavnicu svoje duhovnosti, izrazio je uvjerenje da su slaveći vazmeno otajstvo nastojali usvojiti poruku tog otajstva, ali još više njegovu snagu i da ih to otajstvo nosi u njihovu duhovnom biću. Osvrnuo se na nedavno biskupijsko hodočašće u Rim, koje je bilo snažno iskustvo po ostvarenom hodogramu, ali još više po vjernicima koji su i ovom prigodom posvjedočili koliko iskreno žele živjeti zajedništvo s Isusom Kristom u svojim župama i svojoj Biskupiji i na taj način pripadati općoj Crkvi. Rekao je da je također snažno iskustvo bilo i sudjelovanje oko tisuću mladih iz naše Biskupije na Susretu hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru, kao i nedavno hodočašće osnovnoškolske djece u Voćinu gdje su djeca svojom iskrenošću stvorila snažnu duhovnu atmosferu u kojoj se svatko tko je iznutra otvoren mogao pomladiti duhom. Zahvalio je mladim svećenicima koji su u svojim dekanatima organizirali vjeroučenički kviz znanja čiji su pobjednici sudjelovali na završnom vjeronaučnom natjecanju u Voćinu i koji su i sami bili na tim zajedničkim hodoča-

šćima. Pozdravio je dr. Antona Tamaruta, profesora dogmatske teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, zahvalivši mu što je iz svoga iskustva kao svećenik došao progovoriti mladim svećenicima Požeške biskupije, te svim sudionicima zaželio da im ovaj susret bude koristan.

Izazovi braka i obitelji

Potom je prof. Tamarut održao izlaganje pod naslovom »Familia de Eucharistia. Euharistija i suvremeni izazovi braka i obitelji«. Najprije je istaknuo poveznice između ministerijalnog svećeništva i općeg svećeništva svih krštenika, naglasivši da su svećeništvo i brak u tjesnoj vezi jer su sveti red i ženidba sakramenti u službi zajednice. Ustvrdio je da je već pomalo otrcano govoriti o krizi braka i obitelji i da je općepoznato kako su mnoge današnje obitelji ranjene zlom, sebičnošću, bračnom nevjerom, rastavom i drugim zlima. Međutim, naglasio je da su brak i obitelj i nadalje veoma poželjne vrijednosti među ljudima, iako se mnogi plaše braka kao trajnog oblika života. Isto tako, kriza svećeništva i kriza braka imaju isti uzrok, a to je kriza identiteta.

Svećenik se ne redi zbog samoga sebe, nego za druge, da u zajednici vjernika predstavlja Isusa Krista. Njegovo svećeništvo je u službi jedinstva, zajedništva i okupljanja Kristovih vjernika. Kršćanska ženidba je ukorijenjena u sklopu Novog saveza Boga s ljudima. I svećeništvo i ženidba proizlaze iz Euharistije. Ako je obitelj kućna Crkva, onda su supružnici prvi svećenici u toj Crkvi. Ministerijalni svećenik ima zadaću hraniti i promicati opće svećeništvo supružnika. Nema prikladnijeg mjesta za življenje žrtve nego li je brak. Kao što Krist sebe žrtvuje za ljude u Euharistiji, tako se supružnici u braku žrtvuju jedno za drugo i za svoju djecu. Brak i obitelj se danas ozloglašuju i zato je u takvom ozračju potrebno mladiće i djevojke poticati da budu ljudi nade. Poručio je mladim svećenicima da svoje svećeništvo žive radosno, s puno nade, da svojom dosljednošću i radošću oko sebe šire osjećaj sigurnosti, da iz njih zrači poruka kako se isplati živjeti s Bogom i po Božjem, da primjerom vlastitog života svjedoče kako čovjek može biti vjeran, požrtvovan i radostan dok se žrtvuje za druge. Bračni drugovi u svećenicima trebaju imati oslonac, a i svećenici i supružnici svoj oslonac trebaju imati u Kristu jer se i jedni i drugi napajaju na istom izvoru, hrane se istom ljubavlju i sudjeluju u ostvarivanju istoga Božjeg projekta, zaključio je prof. Tamarut.

Nakon stanke za odmor uslijedio je drugi dio susreta u kojem su sudionici zajedno s biskupom Škvorčevićem i prof. Tamarutom raspravljali o odnosu euharistije i obitelji u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres, kao i o nastojanju izrade obnovljenog koncepta pripreve mladenaca za brak, u smislu naglasaka posljednje Biskupske sinode o braku i obitelji, a na temelju dosadašnjeg iskustva pastora braka i obitelji u Požeškoj biskupiji. U trećem dijelu susreta sudionici su u crkvi sv. Lovre sudjelovali na euharistijskoj pobožnosti koju je predvodio Marijan Pavelić, prefekt u požeškom Kolegiju.

GOSPA FATIMSKA U MIHALJEVCIMA

Fatimska poruka nas poziva na vjeru, obraćenje i molitvu

Prigodom blagdana Gospe Fatimske, 13. svibnja u crkvi sv. Antuna u Mihaljevcima, filijali katedralne Župe sv. Terezije Avilske u Požegi svečanu svetu misu predvodio je biskup Antun Škvorčević, a koncelebrirali su župnik Ivica Žuljević te župni vikar Krunoslav Siroglavić. U pozdravu je biskup protumačio kako je danas bio na biskupskom redanju u Kapošvaru, da je odande nešto ranije stigao kući te se na stotu obljetnicu ukazanja Gospe Fatimske želio pridružiti mihaljevačkim vjernicima u iskazivanju odanosti i zahvalnosti Isusovoj Majci i povjeriti joj naše osobne, obiteljske, župne i biskupijske nakane.

Marijina suradnička vjernost

U homiliji se biskup nadovezao na Elizabetin hvalospjev Mariji u Evanđelju „Blažena ti što povjerova“, te je istaknuo da se nismo okupili prepričavati određene događaje povezane s Fatimom prije stotinu godina, nego slaviti Marijinu suradničku vjernost Bogu na djelu spasenja, koju je očitovao i svojim ukazanjima u Fatimi te postati di-onicima toga otajstva da bismo i sami mogli biti vjerni Bogu i njegovu naumu spasenja u Isusu Kristu. Protumačio je

kako je Bog u Isusu objavio i ostvario sve što je potrebno za naše spasenja, a privatna Marijina objava u Fatimi poticaj je da ono što nam je on u Sinu darovao, vjerničkim srcem primimo i od toga živimo. Kazao je da je Fatima svojevrsni nastavak onoga molitvenog zajedništva Isusove Crkve, koje se započelo ostvarivati u dvorani Posljednje večere, gdje je Marija prije blagdana Pedesetnice bila postojana u molitvi s Isusovim učenicima. Osvrnuo se na neke povijesne događaje kao kontekst u kojem valja čitati fatimske poruke 1917. godine, među ostalim krvavi I. svjetski rat i nastojanje državnih vođa da oružjem rješavaju određena pitanja te boljševičku revoluciju u Rusiji, povezanu s ateističkim sustavom vladanja i progonom Crkve, pokušajem ubojstvom pape Ivana Pavla II. u čije vrijeme se urušio komunizam.

Čestit život

Biskup je istaknuo kako nam Marijino ukazanje u Fatimi jednostavnim malim pastirima svjedoči da je Bog na svoj izazovan način putem malenosti prisutan u ljudskim teškim i krvavim zbivanjima i u njima ostvaruje svoju povijest spasenja te se može reći kako

je na svoj način u XX. stoljeću pobijedilo Marijino Prečisto Srce. Kazao je kako je osobito aktualna fatimska poruka s pozivom na vjeru, obraćenje i molitvu, potaknuvši nazočne vjernike da s Marijom hrabro kidaju okove zla i sebičnosti koji nas udaljuju od Boga te u vjernosti Isusu Kristu nastoje svjedočiti čestit život u svojoj obitelji i domovini koja je i danas na političkoj i drugim razinama razdirana sebičnošću, nepovjerenjem i sukobljavanjima.

Nakon popričesne molitve prostora oko mihaljevačke crkve slijedila je procesija s kipom Majke Božje Fa-

timske, u kojoj su vjernici s upaljenim svijećama posvjedočili Mariji žar svoje odanosti i zahvalnost što ih prati na njihovu životnom putu. Na svršetku procesije biskup je u crkvi predvodio čin povjere djece i mladih, očeva i majki, starijih i bolesnih, Župe sv. Terezije Avilske i Požeške biskupije Isusovoj Majci i njezinu Prečistom Srcu. Slavlje je završilo u raspoloženju posebne radosti zbog iskustva Božje blizine zagovorom Isusove Majke, Gospe Fatimske.

Sedamdeseti rođendan biskupa Antuna Škvorčevića

Prigodom sedamdesetog rođendana biskupa Antuna Škvorčevića, 8. svibnja u Biskupskom domu u Požegi čestitku su mu izrazili članovi Stolnog kaptola, svećenici iz biskupijskih središnjih ustanova te svećenici grada Požege. U ime nazočnih čestitku je izrekao generalni vikar Josip Krpeljević, podsjetivši na sedamdeset godina biskupova života, četrdeset i pet godina svećeništva te dvadeset godina biskupstva. Posebno mu je zahvalio

za sve što je učinio kao prvi pastir požeške mjesne Crkve, napose istaknuvši značenje katoličkih škola koje je osnovao.

Biskup je u svom kratkom govoru kazao čestitima kako danas i sam nastoji učiniti ono na što često upućuje krizmanike na slavlja svete potvrde, a to je da se iznenade i dive činjenici svoga postojanja te za to zahvaljuju Bogu, imajući na pameti kako se moglo do-

goditi da se i ne pojave na ovome svijetu. Istaknuo je nezasluzenost dara svećeništva i biskupstva te je zahvalio svim ljudima, napose svećenicima za potporu koju mu pružaju da uz Božju pomoć može vršiti svoje poslanje. Osobito zahvalnost uputio je najbližim suradnicima, za njihovu veliku svakodnevnu požrtvornost kojom s njime surađuju u vodstvu Biskupije. Zamolio je čestitare da ga i dalje prate svojom molitvom.

NEDJELJA BOŽANSKOG MILOSRĐA U PLETERNICI

Vjerom se trebamo smjestiti u ozračje Božjeg milosrđa i ljubavi

Na drugu vazmenu nedjelju, Nedjelju Božanskog milosrđa, 23. travnja biskup Antun Škvorčević u župnoj crkvi sv. Nikole u Pleternici prevodio je euharistijsko slavlje tijekom kojega je mladima te župe podijelio sakrament svete potvrde.

U pozdravu je podsjetio da je danas osmi dan nakon Uskrsa, rekavši da Crkva time što slavi Uskrs osam dana kao jedan dan, svjedoči da je to njezin najveći blagdan. Spomenuvši da je u svoje doba pokojni župnik Ljudevit Petrak u pleterničkoj župi pokrenuo pobožnost Milosrdnom Isusu, kazao je da je papa Ivan Pavao II. proglasio drugu vazmenu nedjelju, Nedjeljom Božanskog milosrđa koje se očitovao u Isusovoj žrtvi na križu i njegovu pobjedi u uskrsnuću. Pozvao je sve nazočne, osobito krizmanike, da se svi otvore tom Božjem djelu.

Zatvorena srca

U homiliji je biskup podsjetio na evanđeoski izvještaj današnje nedjelje koji predstavlja uskrslog Isusa kako kroz zatvorena vrata dolazi k svojim prestrašenim učenicima u dvoranu Posljednje večere. Istaknuo je da su zatvorena vrata znak zatvorenih učeničkih vrata srca, koja se otvaraju vjerom u Uskrsloga. Pri tom Isus na

Tomi Apostolu daje primjer kako se od nevjere stiže k vjeri, od zatvorenosti k otvorenosti srca. U takva srca Isus unosi svoj mir, „šalom“ kao puninu života, koju je ostvario svojom pobjedom nad grijehom i smrću. Biskup je ukazao na to kako Isus učenicima tumači da je poslan od Oca i da on šalje njih. Dahnuvši u njih dade im Duha Svetoga, moć kojom će praštati grijehe i tako biti služitelji Božjeg milosrđa i ljubavi po kojoj se rađa novi svijet. Kazao je krizmanicima da će Isus danas

u sakramentu svete potvrde dahnuti i u njih svoga Duha te ih poslati da budu služitelji njegova milosrđa u svijetu.

Nositelji Duha

Pozvao je nazočne, napose krizmanike, da si danas postave pitanje, jesu li se uistinu vjerom smjestili u ozračje Božjeg milosrđa i njegove ljubavi. Potaknuo ih je da ne ostanu zarobljenici zla i smrti, nego budu nositelji Duha te konkretnim kršćanskim životom praštanja i milosrđa svjedoče

Isusovu pobjedu nad smrću i budu u Hrvatskoj služitelji mira.

Na svršetku misnog slavlja biskup je čestitao krizmanicima primanje sakramenta svete potvrde i poručio im da budu ponosni što su Isusovi ljudi, moćni Duhom koji prašta, donosi mir i širi milosrđe. Čestitao je i zahvalio njihovim roditeljima, kumovima, župniku, župnom vikaru, časnim sestrama i svima onima koji u ovom dijelu naše Domovine vole Boga te na sve njih zazvao Božji blagoslov.

Ređenje novog biskupa u Kapošvaru

Biskupija Kapošvar u Mađarskoj, susjedna Požeškoj i Varaždinskoj biskupiji u Hrvatskoj, utemeljena je 1993. godine, a za prvog biskupa imenovan je Béla Balás. On je zbog navršene životne dobi predao službu papi Franji koji je 25. ožujka ove godine za novog kapošvarskog biskupa imenovao László Vargu, dosadašnjeg generalnog vikara.

Slavlje njegova biskupskog ređenja održano je u kapošvarskoj Katedrali, 13. svibnja. Zareditelji su bili nadbiskup ostrogonjsko-budimpeštanski kardinal Péter Erdő, apostolski nuncij u Republici Mađarskoj Alberto Boltari de Castello i umirovljeni kapošvarski biskup Béla Balás, uz sudjelovanje gotovo svih mađarskih biskupa. Iz Vojvodine su bili subotički biskup Ivan Penzeš i zrenjaninski biskup Ladislav Nemet, a iz Hrvatske požeški biskup Antun Škvorčević i varaždinski biskup Josip Mrzljak.

Biskup Antun je u svojoj čestitci novom biskupu poželio da snagom Duha Svetoga može nadvladavati sve poteškoće u vršenju svoga apostolskog poslanja za dobro vjernika svoje Biskupije i cijele Crkve te mu obećao molitvu susjedne požeške mjesne Crkve, radujući se današnjem i budućim očitovanjima zajedništva dviju mjesnih Crkava u Mađarskoj i Hrvatskoj.

U STRAŽEMANU PROSLAVLJEN SPOMENDAN BL. IVANA MERZA

Poput bl. Ivana Merza oduševimo se za život Isusa Krisa

Na spomendan bl. Ivana Merza, 10. svibnja biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu sv. Mihaela arkandela u Stražemanu, koja toga dana osobito časti spomenutog blaženika i u župnoj crkvi predvodio misno slavlje pod kojim je krizmanicima podijelio sakrament svete potvrde. Na početku misnog slavlja pozdravili su ga predstavnici krizmanika kao i župnik Robert Mokri. Zahvaljujući na riječima dobrodošlice, biskup Antun je uzvratno pozdravom nazočnim svećenicima i dakonima, vjernicima, a osobito krizmanicima. Podsjetio ih je da su im danas u njihovoj župi pred očima sv. Izidor te bl. Ivan Merz, koji ih snažno podsjećaju kako postoji životni put s Bogom koji dovodi do one punine života koja se zove svetost.

Put svetosti

Poželio je krizmanicima da im slavlje primanja sakramenta svete potvrde i ulazak Isusa u njihove živote snagom Duha Svetoga bude događaj koji će im pomoći da krenu putem kojim su išli sveti i blaženici te da i oni poput njih postignu onu puninu života za kojom čeznu.

Na temelju tvrdnje sv. Luke u dnevnom čitanju iz Djela apostolskih da je Riječ Božja rasla i širila se, biskup se zapitao o kakvom se rastu i širenju radi. Podsjetio je kako riječ koju svakodnevno čujemo od pojedinih ljudi ili iz medija, ulazi u naše uši i srce, nastanjuje se u nama i pokreće našu slobodu na djelovanje u skladu s njome ili protiv nje. Dodao je kako se često i nesvjesno ponašamo po riječima koje smo čuli, napose u reklamama i da nerijetko postajemo žrtvama, zavedeni onim što nam se nameće. Istaknuo je da svaka riječ dolazi od neke osobe te nosi sa sobom njezin duh, koji nas ispunja svjetlom ili mrakom, pokreće na dobro ili zlo. Upozorio je na značenje Isusove Riječi koja u nas unosi njegov Duh, ispunja njegovim svjetlom i snagom, pokreće na život u skladu s njegovim naumom. To

nam pomaže razumjeti zašto Isus u ulomku današnjeg evanđelja kaže da će nas na koncu života sama Riječ suditi tko smo postali. Ustvrdio je da je Isusova Riječ više od prijateljske riječi, kad uđe u naše srce i kad snagom Duha Svetoga postane naše svjetlo, tada se nalazimo na najboljem putu kojim se stiže do cilja, smisla i punine života. Drama čovjekova života, rekao je, nalazi se u tome čiju ćemo riječ poslušati, po čijoj ćemo se riječi ravnavati i od čije ćemo riječi živjeti. Rekao je krizmanicima da im danas Isus prilazi svojom moćnom riječju i svjedoči im da ih voli, da je i za njih položio život na križu do kraja, do u smrt, i kako je ta ljubav sam Duh Sveti koji ih oslobađa da ne budu bića zarobljena zlom i sebičnošću, živeći po nemoćnim, kratkovidnim i kratkoročnim projektima, nego njegovom snagom.

Duhovno umiranje

Podsjetivši krizmanike da je mladi Ivan Merz živio po Isusovoj riječi, biskup ih je pozvao neka u svojoj mladenačkoj slobodi odluče ne biti žrtvama nemoći nećijih zlih riječi koje ih žele

Podsjetivši krizmanike da je mladi Ivan Merz živio po Isusovoj riječi, biskup ih je pozvao neka u svojoj mladenačkoj slobodi odluče ne biti žrtvama nemoći nećijih zlih riječi koje ih žele uključiti u propadljivi svijet, nego da se svrstaju u časnu povorku onih ljudi koji su u našoj hrvatskoj domovini tijekom trinaest stoljeća vjerovali Isusu Kristu i iznutra bili pokretani snagom njegova Duha, bili poslušni njegovim poticajima i u skladu s njima oblikovali svoj život.

uključiti u propadljivi svijet, nego da se svrstaju u časnu povorku onih ljudi koji su u našoj hrvatskoj domovini tijekom trinaest stoljeća vjerovali Isusu Kristu i iznutra bili pokretani snagom njegova Duha, bili poslušni njegovim poticajima i u skladu s njima oblikovali svoj život.

Poručio im je da Isus Krist danas u sakramentu svete potvrde u njima dovršava ono što je započeo u svetom krštenju i da ih snagom svoga Duha ugrađuje u Crkvu, u svoj živi organizam, te da se oni na taj način iznutra Duhom Svetim povezuju s onima koji su živjeli prije njih, kao i s onima koji danas u svijetu vjeruju Isusu Kristu i žive mu pripadnost u njegovoj Crkvi. Spomenuo im je da primaju sakrament svete potvrde o 20. obljetnici Požeške biskupije i pripravi za Treći euharistijski kongres, istaknuvši da kongresno geslo »Krist danas i uvi- jeke, naša nada, Aleluja!« podsjeća kako je Isus Krist, jedini moćan u svima pobijediti zlo i smrt te daruje najveću moguću nadu. Naglasio je kako je Ivan Merz kao vjernik laik, gimnazijski profesor, napose po svakodnevnoj svetoj misi i pričesti, sna-

gom Duha Svetoga rastao do mjere života koju daruje Isus Krist. Još je dodao krizmanicima da kao mladi ljudi, jedinstvene i neponovljive osobe, ne dopuste da duhovno umiru. Pozvao ih je da se poput bl. Ivana oduševu za život po mjeri Isusovoj, zamolivši Gospodina da ih svojim Duhom razari kako bi svoj život izgrađivali s njime. Povjerio ih je Isusovoj Majci koju u mjesecu svibnju osobito častimo, kao i svetom Izidoru te blaženom Ivanu Merzu i Alojziju Stepincu da ih prate svojim zagovorom.

Na svršetku misnog slavlja biskup je krizmanicima, njihovim obiteljima, kumovima i cijeloj župi na čelu sa župnikom Robertom Mokrim i dakonom Zdravkom Ticlom te drugim suradnicima i svim župljanima, čestitao slavlje sakramenta svete potvrde, naglasivši da krizmanici nisu u sakramentu tek nešto primili, nego su zahvatom Isusova Duha u njihovo mladenačko biće uspostavljeni u novo životno stanje koje ima značenje za vječnost. Poželjevši krizmanicima i njihovim obiteljima puno mira i radosti za obiteljskim stolom, zazvao je na njih Božji blagoslov.

IVAN I NADA ZUBIĆ IZ BRODSKOG STUPNIKA, VLASNICI OPG-a

Mole, vjeruju i marljivo rade

Piše: Višnja Mikić

Zubićevi su prije tri godine sve voće koje uzgajaju: kupinu, višnju, crni i crveni ribiz, nešto aronije i šljive, stavili u ekološki nadzor, o čemu na kraju svake godine dobiju potvrđnicu tj. certifikat da je voće iz ekološkog uzgoja.

Možda neki misle kako se odlaskom u mirovinu zatvara poglavlje ozbiljnijeg rada, planiranja, užurbanosti... Obitelj Zubić iz Brodskog Stupnika dokaz je kako ni tada nije kasno za izazove i neki novi početak. Ivan i Nada su u mirovini od 2002. godine, ali su vrlo aktivni.

Imaju dvoje djece, kćerku Sanju i sina Renata. Sanja živi u Đakovu. Njoj i suprugu Bog je podario četvero djece. Registrirali su privatni obrt „Raguž prijevoz“ u kojem rade dvojica sinova.

Renato je po struci kuhar, živi i radi u Austriji, oženjen je i ima dva sina.

Odlična proizvodnja

A kako su Zubići krenuli u obiteljski posao, odnosno u uzgoj kupina i proizvodnju kupinovog vina? – Prije nego li smo registrirali vlastiti OPG za uzgoj kupina, ja sam radila kao financijski referent u „Duri Đakoviću“ u Slavonskom Brodu, odakle sam otišla u redovnu mirovinu. Suprug je po struci inženjer poljoprivrede. Svoj radni vijek proveo je u slavonsko-brodskom „Jasinju“, u ratarstvu i stočarstvu. Budući da živimo u vlastitoj obiteljskoj kući, s većom površinom okućnice koju smo i ranije koristili za vrt i voćnjak, dočekavši zasluženu mirovinu, htjeli smo se baviti nečim konkretnijim, učiniti se zadovoljnijima i korisnijima, još nešto priskrbiti sebi, a ostaviti djeci i unucima. Suprug je predložio

da uzgajamo kupine zato što ova kultura ima izuzetne odlike za zdravlje, sadrži vitamine i minerale koji jačaju imunitet, sprječava anemiju i korisna je svima bez obzira na spol i dob – kaže Nada.

Njezin suprug Ivan dodaje da su najprije 2004. nabavili 30 sadnica. – Onda smo povećavali broj i to iz vlastitog nasada. Svaka godina, hvala Bogu, donosila je sve bolje rezultate. Očito smo postigli uspjeh u spoju teorije i prakse. Tri godine kasnije imali smo 200 grmova. Donosili su obilan rod. Kako bismo sve legalno mogli raditi i i višak proizvoda tržiti, registrirali smo „Proizvodnju voćnih vina“ – objasnio je.

Rekoše nam naši domaćini kako uzgoj kupine zahtijeva mnogo fizičkog rada. Berba traje od 1. srpnja do 20. kolovoza, a Ivan i Nada beru sami. Zaštitu, gnojenje i orezivanje također obavljaju sami, dok proljetno i jesensko okopavanje zahtijeva dodatnu radnu snagu. Tu priskaču unuci koji pomažu i u vrijeme košnje trave. Kupinu prerađuju u vino za vlasite potrebe, a višak prodaju „na kućnom pragu“. Interes je izuzetno velik jer kupinovo vino preporučuju i liječnici u zdravstvene svrhe. Nada od kupine priprema još gusti sok i džem.

Ekološka proizvodnja

Zubićevi su prije tri godine sve voće koje uzgajaju: kupinu, višnju, crni i crveni ribiz, nešto aronije i šljive, stavili

u ekološki nadzor, o čemu na kraju svake godine dobiju potvrđnicu tj. certifikat da je voće iz ekološkog uzgoja.

– Vino koje proizvodimo, podliježe laboratorijskoj analizi koju obavlja Zavod za vinogradarstvo i voćarstvo u Zagrebu. Kroz sve ove godine stekli smo izuzetno pozitivno iskustvo, a htjeli bismo ga podijeliti sa svima koji to žele, naročito s mladima. Vseli nas kad nas posjećuju učenici iz škole. Već smo ih imali priliku primiti i odgovarati na njihova izuzetno kvalitetna pitanja – kaže Ivan.

Uz sav naporan rad, Zubićevi su zadovoljni. Kažu kako se osjećaju korisnima, a i svoju djecu su naučili da treba raditi.

– Sretni smo da su samostalni i da nisu ovisni o nama, a mi ćemo se truditi biti korisni sebi i drugima. Svakodnevno odvajamo vrijeme za odmor, uz neizostavnu dnevnu molitvu. Tako dobivamo još više snage, a mnoge naše prošnje su uslišane. Nedjeljna misa je obvezna, kao i blagdanske. Osobno rado odlazim na svakodnevne večernje mise, kad god osjetim potrebu, a to se događa često – ističe Nada.

Aktivni u župi

Ivan i Nada spremno pomažu župniku Anti Iviću kad zatreba. Vole svoju župu i župnu crkvu sv. Ilije proroka. Nada se redovito uključuje i u aktivnosti župnog Caritasa i želi još više karitativnih aktivnosti.

Ivan i Nada rado hodočaste Gospi od Brze pomoći u Slavonski Brod svakog 8. u mjesecu, zatim sv. Antunu u

Podvinje, a jednom godišnje i u Mariju Bistricu.

Nada voli ručni rad, tradiciju i narodnu baštinu. Ističe kako voli zlatovez. Godinama je bila na čelu „Zlatovezilja“ u Brodskom Stupniku, a sada je počasna predsjednica.

– Tradicijsko umijeće izrade ručnog rada zlatovezom preko kartona kao jedne od najznačajnijih vještina ukrašavanja narodnog ruha na području broskog Posavlja, bilo je neophodno zaštititi od zaborava. Ideja je potekla iz osnovne škole od učiteljice Babić, a prihvatile su je učenice IV. razreda, njihove mame, bake i druge žene iz Stupnika. Stupničke zlatovezilje kontinuirano rade desetak godina. Najprije su bile organizirane kao sekcija zlatovezilja pri KUD-u „Zrinski“, a potom osnivaju Udruhu „Zlatovezilje“, čije su članice starosti od 10 do 60 godina.

Cilj je bio svladati vještinu zlatoveza, organizirati radionice, izlagati radove i sve prenijeti na sadašnje i buduće naraštaje, kako bi se ova tehnika izrade zlatoveza preko kartona sačuvala. Nada i sama rado veze kad vrijeme i obveze dozvole.

Zubićevi su veoma zadovoljni i životom i svojim poslom. Mole, vjeruju i rade. Nada ističe kako su joj njezini roditelji usadili vjeru, učili je uvažavanju, poštenju, samopouzdanju i poštivanju drugih. Ponosna je što je imala takve roditelje, pa i sama želi svojim pokazati primjerom, kako treba živjeti, raditi i planirati s Bogom.

ŠKOLA KAO OBITELJSKI DOM

Počinje s radom Katolička osnovna škola u Novskoj

Požeški biskup dr. Antun Škvorčević osnovao je minuloga mjeseca ožujka Katoličku osnovnu školu u Novskoj, koja će s radom započeti školske godine 2017./2018., a za ravnateljicu spomenute škole imenovao je s. Mariju Jelenu Kričić iz Družbe sestara kćeri milosrđa trećeg reda sv. Franje, vjeroučiteljicu u Srednjoj školi Novska. Kako bi što bolje upoznali roditelje i širu javnost o ulozi i cilju Katoličke osnovne škole, u prostorima Pastoralnog centra Župe sv. Luke evangelista u Novskoj održan je 22. svibnja susret s roditeljima, odnosno zainteresiranim za rad nove škole. Gost predavač bio je ravnatelj Katoličke osnovne škole u Virovitici Mario Večerić, zajedno sa suradnicama svoje škole.

Ravnatelj Večerić predstavio je rad Katoličke osnovne škole u Virovitici, istaknuvši njezin pristup svakome djetetu osobno te važnost suradnje roditelja sa školom.

Kazao je kako je obitelj prva škola, a sve ono što učenici u školskim klubovima rade, nadogradnja je onoga što primaju od svojih roditelja. Naglasio je važnost učitelja i drugih djelatnika u školi, ističući kako je uz prenošenje znanja njihova zadaća pomoći mladim naraštajima da se na temelju evanđeoskih vrijednosti izgrađuju i rastu u cjelovite osobe. Osobna iskustva rada u katoličkoj školi posvjedočila je učiteljica Viktorija Majstorović. Govorila je o svom učiteljskom poslanju, zatim odgojno-obrazovnom projektu katoličke škole te prenošenju

znanja i uvođenju u život, svjedočeći im svoje iskustvo života kao vjernica, majka, supruga i učiteljica.

Priredba učenika Katoličke osnovne škole Virovitici

U utorak, 23. svibnja učenici Katoličke osnovne škole u Virovitici održali su u Gradskom kazalištu Virovitica priredbu prigodom kraja nastavne godine. Program se sastojao od glazbenih, recitatorskih, scenskih i plesnih prikaza koje su učenici pripremili pod vodstvom svojih učiteljica. Po prvi puta na priredbi se predstavio školski dječji pjevački zbor, a kao posebno iznenađenje programa nastupio je pjevački zbor roditelja i djelatnika Škole s dvije pjesme.

Na kraju programa prisutnima se obratio ravnatelj vlč. Mario Večerić, uputivši im pozdrav u svoje i u ime osnivača Škole, požeškog biskupa msgr. dr. Antuna Škvorčevića. Zahvalio je učiteljima, stručnoj i tehničkoj službi, a napose učenicima i njihovim roditeljima za suradnju i nastojanja kojima prate rad Škole. Pozdravio je sve prisutne buduće učenike i njihove roditelje te izrazio radost što će i oni uskoro postati dio zajednice Katoličke osnovne škole u Virovitici. Po završetku programa u Kazalištu svi prisutni uputili su se u prostore Škole gdje su im učenici zajedno sa svojim učiteljicama pokazali učionice te predstavili aktivnosti vezane za nastavu i izvan nje, a napose rad i program produženog boravka kao jedne od posebnosti Katoličke osnovne škole u Virovitici. Među uzvanicima bili su Alen Bjelica, pročelnik Ureda za društvene djelatnosti u Gradu Virovitici, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požezi vlč. Želimir Žuljević sa suradnicima te ravnatelj osnovnih škola iz Virovitice i Suhopolja.

Hodočašće u Rim

29. TRAVNJA — 3. SVIBNJA 2017.

O 20. OBLJETNICI POŽEŠKE BISKUPIJE

POSEBAN PRILOG ZAJEDNIŠTVA

Od 29. travnja do 3. svibnja 2017. više od 360 vjernika Požeške biskupije, predvođeni biskupom Antunom Škvorčevićem i petnaestak svećenika, hodočastili su u Rim prigodom 20. obljetnice utemeljenja svoje mjesne Crkve. Među hodočascima bilo je šezdesetak maturanata Katoličke gimnazije u Požegi i Katoličke klasične gimnazije u Virovitici, koji su se na taj način spomenuli desete obljetnice osnutka svojih škola.

U Asizu sa sv. Franjom

Hodočasnici su na putu prema Rimu, 29. travnja svratili u Asiz i ondje u bazilici sv. Franje Asiškog slavili svetu misu. Pozdravljajući hodočasnike na početku misnog slavlja, biskup Antun je rekao kako je sv. Franjo ovdje živio takvu osjetljivost za Isusa da se s njime sjedinio sve do tjelesnih rana, naglasivši da mu je uskrsl Gospodin bio osoba u koju je vjerovao i s kojom je živio. Podsjetivši ih da se nalaze na biskupijskom hodočašću o 20. obljetnici svoje Biskupije i u pripravi za Treći euharistijski kongres, potaknuo ih je neka zamole sv. Franju da im pomogne biti više Isusovima jer je uskrsl Gospodin naša jedina nada, kako kaže naše kongresno geslo.

U homiliji se biskup osvrnuo na trenutačne poteškoće oko prelaska hrvatsko-slovenske granice, podsjetivši hodočasnike da granice nisu tek stvarnost oko nas i izvan nas, nego su one u nama i da je važno danas zapitati se kako prijeći onu granicu koja se zove smrt. Usporedivši hodočasnike s učenicima koji u današnjem evandeoskom ulomku uz Isusovu pomoć ladicom po uzburkanom moru uspijevaju prijeći na drugu obalu, istvrdio je kako mi u svojim srcima osjećamo da smo stvoreni za drugu

obalu postojanja kamo nam valja stići. Spomenuvši da je sv. Franjo shvatio kako se na tu obalu ne može pripjeti kao trgovac, vitez ili neki drugi društveni djelatnik, nego da njegovu ladicu po uzburkanom moru ovozemaljskog života preko smrtnih granica na obalu vječnog života može dovesti jedino Isus Krist, Put, Istina i Život, pobjednik nad smrću, te se oduševio njime kao svojim najvećim dobrom, sve napustio da bi mogao biti potpuno slobodan za njega, svoju sudbinu i smisao ostvarivao u njemu. Biskup je pozvao nazočne vjernike da se ispitaju što je njima najvažnije u životu, da se na ovom hodočašću poput sv. Franje razare u svojoj vjeri i opredjeljenju za njega kao jedinu svoju nadu i smisao života.

Oduševiti se za Isusa Krista

Na temelju naviještenog ulomka iz Djela Apostolskih o izboru sedmorice muževa na dobru glasu i punih Duha Svetoga, kojima je zadaća brinuti se za kršćanske udovice grčkog podrijetla i druge siromahe, kako bi se dvanaestorica mogla posvetiti prvotnoj zadaći naviještanju Božje riječi i molitvi, biskup je protumačio kako se sv. Franjo u svojoj poniznosti opredijelio biti dakon i nije bio zaređen za svećenika.

On je toliko cijenio svećenike da je jednom prigodom ustvrdio, kad bi susreo anđela i svećenika, najprije bi pozdravio svećenika jer je on služitelj Isusa Krista, utjelovljenje Božje Riječi po kojoj je sve stvoreno i po čijoj je smrti na križu pobijedena smrt i spašen svijet. Završavajući homiliju biskup je zamolio sv. Franju neka pomogne požeškim hodočascima da budu oduševljeniji za Isusa Krista, da ga svjedoče drugima kao svoju životnu radost i smisao, sadašnjost i budućnost.

Na svršetku misnog slavlja biskup je kazao da se na ovakvim mjestima

osjećamo lijepo zato što na njima po svetim otajstvima postajemo dionici- ma stvarnosti u koje nas uvodi Isus Krist snagom svoga Duha, kao i zato što su ovdje prisutne duše ispunjene Bogom poput Franjine i svih onih koji su stoljećima ovamo hodočastili te ostavili svoj duhovni trag, među koje se sada uključuju i hodočasnici Požeške biskupije. Pozvao ih je da duhovnu ispunjenost ponesu sa sobom u Rim, napose na sutrašnju svetu misu u bazilici svetog Petra, a potom u svoju Biskupiju i obitelj.

Misa zahvalnosti u bazilici sv. Petra Sutradan, u nedjelju, 30. travnja požeški hodočasnici okupili su se u bazilici svetog Petra gdje je biskup Antun na oltaru katedre sv. Petra predvodio svečano euharistijsko slavlje zahvalnosti Bogu, sv. Petru i njegovu nasljedniku sv. Ivanu Pavlu II., utemeljitelju Požeške biskupije, za njezinu uspostavu i 20-godišnje djelovanje. Pozdravljajući na početku misnog slavlja svećenike i dakone, vjernike Požeške biskupije, osobito maturante katoličkih gimnazija iz Požege i Virovitice te skupinu studenata sa Sveučilišta u Zadru, biskup Antun ih je podsjetio da je ova bazilika izgrađena nad grobom sv. Petra, onoga apostola kojega je Krist prozvao stijenom na kojoj će sagrađiti svoju Crkvu, i svjedoka vjere u uskrsl Krista, pobjednika nad smrću. Podsjetio ih je također da je papa Ivan VIII. ovdje na grobu sv. Petra na svetkovinu Uzašašća Gospodinova 879. godine blagoslovio kneza Branimira i hrvatski narod, nazvavši ga narodom sv. Petra. Pored toga rekao je da je ovdje o 1100. obljetnici toga događaja 1979. godine papa Ivan Pavao II. upravo na današnji dan kao nekoć Ivan VIII. uzdigao svoje ruke da bi blagoslovio hrvatski narod,

i tada je prvi puta u povijesti jedan papa slavio misu na hrvatskom jeziku, naglasivši da je taj snažni događaj duboko upisan u našu povijest. Dodao je kako je taj isti papa Ivan Pavao II. na svoj način uzdigao svoje očinske, apostolske ruke i blagoslovio nas posebnim blagoslovom kad je 1997. godine utemeljio našu Biskupiju, pozvavši nazočne da Bogu i sv. Ivanu Pavlu II. zahvale za dar mjesne Crkve.

Zajedništvo s Isusom Kristom

Na početku homilije biskup je na talijanskom jeziku pozdravio nazočne hodočasnike toga jezika, izrazivši radost što su se pridružili hrvatskim hodočascima i tako očituju jedinstvo Crkve u različitosti naroda i kultura. Prisjetio se kako je kao župni vikar u župi sv. Josipa na Trešnjevci u Zagrebu prvi puta

čuo od mladih, kad su se upoznali kao mladić i djevojka, da su počeli hodati zajedno ili da su prohodali. Kazao je kako je to hodanje zajedno najčešće završilo njihovim međusobnim dubljim upoznavanjem, povezivanjem u ljubavi i bračnim zajedništvom u kojem i danas žive, da je ono obogaćeno potomstvom postalo obitelj koja napose snažno živi svoju povezanost za obiteljskim stolom, gdje se ostvaruje njihova međusobna blizina. Povezujući to iskustvo s evandeoskim ulomkom o Isusovu hodu s dvojicom učenika na putu u Emaus, biskup je ustvrdio kako je Gospodin tijekom svoga javnog djelovanja hodao sa svojim učenicima putovima Palestine da bi s njima ušao u jedno drugačije i dublje zajedništvo negoli je bračno, nastojeći ih uputiti u istinu Božju o njima samima i učiniti

ih dionicima božanskog života. Rekao je kako su njegovi učenici pritom razmišljali na ljudski način te ih je on često puta morao prekoravati, pa i samom Petru uputiti tvrde riječi: »Nosi se od mene, Sotono, jer ne misliš po Božju, nego misliš po ljudsku«, kad ga je Petar htio poštediti muke i smrti kojom će spasiti svijet. I toga Petra čujemo danas u prvom čitanju kako na blagdan Pedesetnice progovara kao novi Petar, nakon što je s uskrslim Isusom prohodao četrdeset dana i zajedno s ostalim učenicima kroz to vrijeme stekao – ne neko akademsko, teoretsko znanje – nego konkretno iskustvo da je Isus živ i da ih on, kao pobjednik nad smrću, snagom i darom Duha Svetoga okuplja oko euharistijskog stola u zajedništvo svoga tijela i krvi, u novu obitelj, Crkvu.

Potaknut ulomkom iz Prve Petrove poslanice, naviješten u drugom čitanju, u kojem apostol Petar kaže da je Isusova krv cijena našeg izbavljenja iz ralja smrti i da po njegovoj krvi živimo dostojanstvo Božjih sinova i kćeri koje smo u krštenju postigli te tu svoju oslobođenost od smrti svjedočimo, biskup je uputio molitvu sv. Petru da pomogne hodočascima kako bi poput njega svjedočili tko su postali u Isusu Kristu. »Našoj hrvatskoj domovini ništa drugo nije toliko potrebno, koliko svjedočenje Isusove pobjede nad smrću i to ne riječima, teoretski, nego konkretnim načinom života«.

Nakon pričesti hodočasnici su pjevanjem himna »Tebe Boga hvalimo« zahvalili Bogu za dvadeset godina postojanja svoje Biskupije. Zaželjevi da apostolski prvak, sv. Petar i njegov nasljednik sv. Ivan Pavao II., naš utemeljitelj, svojim zagovorom prate svakog pojedinog hodočasnika i cijelu Požešku biskupiju, zazvao je na njih Božji blagoslov.

Zahvalnost za blagoslove

Naglasivši da je naš hrvatski narod već trinaest stoljeća dionik tog zajedništva s uskrslim Isusom Kristom u njegovoj Katoličkoj Crkvi, biskup je rekao kako danas zajedno sa svima nazočnima želi zahvaliti Bogu što je po služenju Petrovih nasljednika do hrvatskog naroda prispjelo apostolsko svjedočanstvo o Isusu Kristu, pobjedniku nad smrću. Rekao je kako je prije dvadeset godina papa Ivan Pavao II. odlučio da se to apostolsko svjedočanstvo ostvaruje u Hrvatskoj po jednoj novoj crkvenoj zajednici, Požeškoj biskupiji kojoj je euharistija središte i izvor svega života. Pozvao je hodočasnike na zahvalnost za one blagoslove koje je hrvatski narod tijekom trinaest stoljeća primao od nasljednika sv. Petra te na poseban način zahvale za dvadesetogodišnje zajedništvo naše požeške mjesne Crkve koja će Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom, 24. rujna ove godine u Požegi, posvjedočiti kako poput učenika u Emausu hodi s Uskrslim koji joj tumači istinu Božju o čovjeku i u lomljenju kruha otvara oči za njegovu blizinu po kojoj se ostvaruje punina života.

Dragocjeni živi kamen

Potaknut ulomkom iz Prve Petrove poslanice, naviješten u drugom čitanju, u kojem apostol Petar kaže da je Isusova krv cijena našeg izbavljenja iz ralja smrti i da po njegovoj krvi živimo dostojanstvo Božjih sinova i kćeri koje smo u krštenju postigli te tu svoju oslobođenost od smrti svjedočimo, biskup je uputio molitvu sv. Petru da pomogne hodočascima kako bi poput njega svjedočili tko su postali u

Isusu Kristu. »Našoj hrvatskoj domovini ništa drugo nije toliko potrebno, koliko svjedočenje Isusove pobjede nad smrću i to ne riječima, teoretski, nego konkretnim načinom života«. Završavajući homiliju rekao je da nas ova velebna bazilika izgrađena nad Petrovim grobom podsjeća da je Isus svoju Crkvu izgradio na Petru – »Ti si Petar-Stijena, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju« – i da nam na svoj način svjedoči kako je Crkva živi organizam u koji je svatko od nas po krštenju ugrađen kao dragocjeni živi kamen. »Budimo živo kamenje, ugrađeni u zdanje naše požeške mjesne Crkve i neka ona u daljnjim godinama svoga života bude zaista vidljivi znak Isusa Krista i njegove Crkve izgrađene na Petru-Stijeni«, rekao je biskup. Poželio je nazočnima da bude blagoslovljeno sve ono što će zagovorom sv. Petra i sv. Ivana Pavla II. na ovom hodočašću ući u njihova srca kao dragocjena baština u kojoj naš hrvatski narod živi već četrnaesto stoljeće.

Nakon pričesti hodočasnici su pjevanjem himna »Tebe Boga hvalimo« zahvalili Bogu za dvadeset godina postojanja svoje Biskupije. Zaželjevi da apostolski prvak, sv. Petar i njegov nasljednik sv. Ivan Pavao II., naš utemeljitelj, svojim zagovorom prate svakog pojedinog hodočasnika i cijelu Požešku biskupiju, zazvao je na njih Božji blagoslov. Nakon misnog slavlja svi su se požeški hodočasnici uputili na grob sv. Ivana Pavla II. i ondje se pomolili.

»Krušnost« Isusova života

Trećega dana hodočašća, 1. svibnja hodočasnici su se okupili u bazilici svete Marije Velike na euharistijsko slavlje koje je na glavnom papinskom oltaru zajedno sa svećenicima predvodio biskup Antun. Pozdravljajući nazočne, podsjetio ih je da se nalaze u jednoj od četiriju rimskih patrijarhalnih bazilika, koja je izgrađena nakon što je Efeški sabor 431. godine proglasio Blaženu Djevicu Mariju Bogorodicom. Pozvao ih je da svoje hrvatsko marijansko srce sjedine s tolikima koji su kroz stoljeća hodočastili u ovu crkvu, među njima i bl. Alojzije Stepinac koji je u ovoj bazilici slavio svoju mladu misu. Kazao je da se ovim marijanskim slavljem sjedinjujemo sa svima onima u našoj do-

movini, napose u Požeškoj biskupiji, koji se počinju okupljati na svibanjske pobožnosti.

U homiliji je biskup potaknuo nazočne da na ovom svetom mjestu u sebi probude raspoloženje divljenja i zahvalnosti Bogu što je smislio takvo biće kao što je čovjek, da se dive Božjem naumu po kojem je njegov

Sin odvijeka, Druga Božanska Osoba, postao čovjekom za spasenje svijeta i za suradnicu u ostvarenjutoga nauma pozvao jednostavnu, ali vjernu Mariju iz Nazareta. Polazeći od naviještenog evanđeoskog ulomka u kojem Isus pokreće raspravu o kruhu, biskup je kazao kako se ljudi redovito predstavljaju tko su po onome što su

školom postigli, što rade ili što su na društvenoj ljestvici postigli. Istaknuo je kako Isus za sebe veli »Ja sam kruh života« i da je time ustvrdio tko on jest u najdubljoj stvarnosti svoga bića. Biskup je spomenuo kako je »krušnost« način Isusova života i kako on našu smrtnu sudbinu preobraća u život po onome što on jest u sebi samome: lju-

bav koja se poput kruha troši i polaže za druge te na taj način sjedinjuje s drugima poput kruha koji se stapa s nama u jedno kad ga blagujemo. Kazao je da je Isus svoju »krušnost« očitovao dokraja na križu, kad je sebe dao za nas te nam se trajno daruje u euharistijskom kruhu i hrani svojom ljubavlju kojom pobjeđuje smrt.

Lijek besmrtnosti

Rekao je da je uvjeren kako sudionici ovog hodočašća osjećaju svu dramu našeg postojanja i da se s pravom brinu kako priskrbiti kruh svagdanji u svojoj hrvatskoj domovini, izrazivši nadu da će se u njoj pokrenuti takav gospodarski sustav koji će svima osigurati dostajan život. Pozvao je hodočasnike da na početku Marijina mjeseca svibnja, osjetljiva srca za Boga obnove vjernost Isusu Kristu, kako bi Sin Marijin, pobjednik nad smrću, bio njihova snaga i njihova jedina nada, kako kličemo u geslu našega Trećeg biskupijskog euharistijskog kongresa. Ustvrdio je da kad god blagujemo euharistijski kruh, postajemo dionici one Isusove ljubavi na križu, snage kojom je pobjedio smrt, primamo lijek besmrtnosti, kako su govorili drevni crkveni oci. Zaželio je nazočnima da im ovo hodočašće bude

važna točka u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres, koja im pomaže potpunije razumjeti tko su oni u Isusu Kristu po svom sudjelovanju u svetoj misi. Zahvalio je Isusovoj Majci za njezinu dobrotu i majčinsku ljubav te zamolio da po njezinu zagovoru ostanemo vjerni njoj i njezinom Sinu Isusu Kristu, jedinom spasitelju čovjeka.

Na svršetku misnog slavlja povjerio je Isusovoj Majci da prati hodočasnike u svim njihovim životnim poteškoćama.

Duga povijest hrvatske vjernosti

Četvrtog dana hodočašća, 2. svibnja, misno slavlje predvodio je biskup Antun u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima. Prethodno je vicedirektor Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima Marko

Đurin upoznao hodočasnike s poviješću Zavoda i crkve. Rektor Zavoda Bože Radoš na početku slavlja pozdravio je biskupa, svećenike i sve hodočasnike te im čestitao 20. obljetnicu utemeljenja njihove Biskupije. Rekao je da otkad je on rektor, crkva sv. Jeronima nije bila ovako ispunjena. Spomenuo je prvog rektora Zavoda dr. Josipa Pazmana, rodom iz Pakraca s područja Požeške biskupije i pozvao nazočne da večeras u svoje molitve uključe i njega i svećenike koji se nalaze u Zavodu, među kojima su i dvojica iz Požeške biskupije. Zahvalivši rektoru na riječima dobrodošlice, biskup Antun je rekao da mu je drago što je crkva sv. Jeronima večeras ispunjena, ne samo brojem hodočasnika iz Požeške biskupije, nego još više vjerom, nadom i

ljubavlju koje su donijeli u svojim srcima. Podsjetivši ih da se nalaze u crkvi sv. Jeronima gdje je od 15. stoljeća do danas naš čovjek hrvatskom dušom iskazivao poštovanje nasljednicima sv. Petra i svjedočio kako Isusa Krista prihvaća kao svoj smisao i svoju sudbinu, rekao je hodočasnici da su se oni večeras uključili u dugu povijest hrvatske vjernosti u ovom svetom gradu te posvjedočili kako i današnji hrvatski, slavonski, požeški čovjek poštuje Svetog Oca, voli Isusa Krista u njegovoj Crkvi. Pozvao je nazočne da Isusu Kristu povjere Požešku biskupiju, naše obitelji, osobito mlade koje ovdje predstavljaju maturanti katoličkih gimnazija iz Požege i Virovitice, koje ove godine slave desetu obljetnicu svoga postojanja.

Životna snaga

U homiliji je biskup rekao da je sretna okolnost što spomendan sv. Atanazija, biskupa i crkvenog naučitelja, jednoga od velikih učitelja istočne Crkve, bora za Isusovo božanstvo, danas slavimo u crkvi sv. Jeronima, jednoga od velikih učitelja zapadne Crkve, koji je osobito bio očaran Božjom riječju i volio isticati da je Dalmatinac te je to bio jedan od razloga što je izabran za zaštitnika hrvatske zajednice u Rimu.

Tumačeći evanđeoski ulomak u kojem Isus za sebe kaže da je kruh, biskup je ustvrdio da kruh ima smisla samo ako ga netko blaguje i blagujući ga potroši te se na taj način on pretvori u život i postane dio onoga koji ga blaguje. Naglasivši da je Isus želio biti kruh kako bi se mogao stopiti, poistovjetiti s nama ljudima, prebivati u nama i biti naša životna snaga, položiti se za nas do kraja, do u smrt, rekao je da je Isus Krist pobijedio smrt upravo tim putem »krušnosti« i da je ta »krušnost« razlog zbog kojeg je odredio da u svetoj misi na oltar donosimo kruh koji će snagom Duha Svetoga po njegovim riječima s Posljednje večere postati njegovo tijelo za nas, naša moć kojom postajemo pobjednici nad prolaznošću i smrću. Ustvrdio je da je to razlog zašto 20. obljetnicu naše Biskupije želimo proslaviti Euharistijskim kongresom. Poželio je hodočasnici da iz Rima donesu u svoje župe i u svoje obitelji tu istinu o nama, pozvavši ih da sudjeluju u proslavi Trećega biskupijskoga euharistijskog kongresa, a da u njegovoj pripravi nastoje poticati one koji su hladni na Isusovo euharistijsko otajstvo te se u svetoj misi približe Isusu Kristu, a u svetoj pričesti postanu dionicima njegove pobjede nad smrću.

U ugodi nema života

Osvrnuvši se na prvo čitanje koje govori o mučeničkoj smrti dakona Stjepana, ustvrdio je da je on svoj život položio iz ljubavi za Isusa Krista. »Gdje god progovori žrtva ljubavi, tu pobjeđuje život, događa se dubina našeg postojanja. U lagodnom, laganom i ugodnom, nema života. To je površina na kojoj se i svaka biljka začas osuši«, rekao je biskup. Naglasio je da nas je Isus Krist svojom žrtvom ljubavi zasadio u ono duboko tlo iz kojega raste život vječni. Podsjetio je hodočasnike

da ih je već u Asizu suočio s pitanjem što ih najviše oduševljava u životu i pozvao da se po primjeru tolikih svetaca, ovdje u Rimu oduševse Isusom Kristom, Božjim Sinom, pobjednikom nad smrću i jedinim spasiteljem čovjeka. Podsjetio ih je također da su ovih dana išli tragom kršćanskih mučenika, od sv. Petra i Pavla do tolikih drugih koji su bili progonjeni zato što smisao svog života nisu pronalazili u onome što je odredila ondašnja kultura i način života, nego u Isusu Kristu, spremni iz ljubavi i život položiti za njega. Rim,

snažan u graditeljstvu, moćan vojno i gospodarski, u filozofiji i književnosti, urušio se sam u sebi prvenstveno zbog gubitka moralnih vrijednosti, a pobijedili su kršćani koji su bili vjerni Isusu Kristu i živjeli čestito.

Snaga i nadahnuće

Naglasio je kako postoji velika razlika između kršćanskih mučenika u čijem umiranju nema ni traga mržnje, od terorista samoubojica u čijem je umiranju prisutna mržnja koja razara i njih i druge. »Onaj koji je vjerman Bogu i pošteno živi, jači je od onih koji iznutra u svojim tvrdokornim srcima kipe zlom i mržnjom«, ustvrdio je biskup. Upozorio je da ako u Hrvatskoj ponestane ljudi čija će srca biti otvorena za prisutnost Duha Svetoga, koji svojim svjetlom prosvjetljuje i pokreće ljude spremne živjeti za drugoga, Hrvatska neće imati budućnosti. To smo

istaknuli i našim geslom 20. obljetnice naše Biskupije i Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa: »Krist danas i uvijek, naša nada, Aleluja«, kazao je biskup. Ako je Isus Krist pobijedio po malobrojnim ljudima ovdje u Rimu kad ih je progonio moćni rimski imperij, onda će pobijediti i danas u nama i među nama, ako ga prihvatimo kao svoju snagu, nadahnuće, sudbinu i smisao. Završavajući homiliju, pozvao je hodočasnike, osobito gimnazijalce, da na ovom hodočašću još jednom iskreno provjere što očekuju od sebe, svojih obitelji i od svog života te ne budu ljudi polovičnih, nego cjelovitih opredjeljenja za Boga i čovjeka, za vrijednosti Evanđelja. Zamolio je sv. Jeronima, kao što je svojim zagovorom pomogao mnogim Hrvatima od 15. stoljeća do danas da snažnije i cjelovite budu Božji, tako pomogne i nama iz mlade Požeške biskupije.

Maturanti požeške i virovičke katoličke gimnazije na hodočašću u Rimu

Audijencija s papom Franjom

Na koncu misnog slavlja biskup je svim hodočasnicima zahvalio za sudjelovanje na ovom hodočašću i zahvalio im nakon sutrašnje audijencije s papom Franjom sretan povratak u Domovinu. Zahvalio je rektoru Zavoda sv. Jeronima na gostoprimstvu i pozvao nazočne na molitvu za naše svećenike i bogoslove, osobito za šestoricu bogoslova koji su na hodočašću i nalaze se u godini provjere pred dakonsko ređenje. Slavlje u crkvi sv. Jeronima kao i sva druga na hodočašću bila su izvanredno snažno iskustvo i zbog toga što je pjevački zbor, predvođen orguljašem vlč. Marijom Večerićem, pomogao sudionicima hodočašća da se i oni po pjesmi uzdignu do dublje razine otajstva koje su slavili.

U srijedu, 3. svibnja požeški su hodočasnici na čelu s biskupom Antunom nazočili na Trgu sv. Petra audijenciji s papom Franjom. Posebno su

se obradovali što je njihova prisutnost bila najavljena na hrvatskom jeziku. Sveti Otac ih je pozdravio sljedećim riječima: »Od srca pozdravljam hrvatske hodočasnike, a osobito svećenike, nastavnike, sjemeništare i maturante katoličkih gimnazija iz Požeške biskupije, zajedno s njihovim biskupom Antunom Škvorčevićem, koji su došli na grob apostola Petra kako bi potvrdili vlastitu vjeru u prigodi dvadesete obljetnice osnutka Biskupije. Dragi prijatelji, u uskrсноj radosti zahvalite Gospodinu za sve darove koje vam daje te u kršćanskoj nadi hodite hrabro naprijed, odgovarajući svakodnevno na Isusov poziv da ga slijedite kao njegovi učenici. Na tome putu neka vas prati nebeski zagovor Blažene Djevice Marije i svetoga Ivana Pavla II., koji je i osnovao vašu Biskupiju. Obecavam vam svoju duhovnu blizinu te udjeljujem vama i vašim obiteljima apostolski blagoslov. Hvaljen Isus i Marija!«

DUHOVNA OBNOVA ZA MLADE U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Božji sustav je najbolji lijek za ozdravljenje hrvatskog društva

U požeškoj Katedrali 22. travnja požeški biskup Antun Škvorčević prevodio je euharistijsko slavlje prigodom duhovne obnove za mlade grada Požege te za poginule hrvatske branitelje prigodom Dana Požeško-slavonske županije.

Uz sudjelovanje mladih na čelu s voditeljem duhovne obnove Krunoslavom Siroglavićem, katedralnim župnim vikarom, na slavlju je bio nazočan saborski zastupnik Franjo Lucić i požeško-slavonski župan Alojz Tomašević sa suradnicima te roditelji i drugi članovi poginulih i nestalih hrvatskih branitelja.

Najteže pitanje života

Na početku je biskup istaknuo znakovitost nastojanja oko duhovne obnove mladih upravo u uskršnom tjednu u kojem osam dana slavimo Uskrs kao jedan dan, kako bi otvorili svoje mladenačke živote uskrslom Kristu koji svjetlom i snagom svoje pobjede, želi ući u njihove mladenačke živote. Čestitao im je Uskrs, a županu Tomaševiću Dan Županije. Uključujući u svetu misu sve one koji su uložili svoje živote za dobro čovjeka na prostorima sadašnje Požeško-slavonske županije, osobito hrvatske branitelje, ustvrdio je da gdje god ljudi djeluju u spremnosti na žrtvu za neku plemenitu svrhu, povezani su s Bogom i njegovim naumom. Naglasio je da, dok danas molimo za njih, ujedno im zahvaljujemo za sve dobro koje su učinili.

U homiliji je biskup nazočne mlade podsjetio kako redovito promatra-mo svoj život u prosvjetnom, gospodarskom, znanstvenom, političkom ili nekom drugom svjetlu. Ustvrdio

Na temelju iskustva prijateljstva biskup je pojasnio da je povjerenje stanje duhovne, unutarnje osjetljivosti jedne osobe za drugu, koja ih povezuje i omogućuje da u međusobnoj duhovnoj komunikaciji kojoj je ime povjerenje, razumiju jedna drugu. Pozvao je mlade da se ne izgube u današnjem svijetu virtualne komunikacije i da ne izgube povjerenje jedni prema drugima, koje je duhovna sposobnost za osobni susret, moć kojom se dopire do druge osobe u njezinim najdubljim dimenzijama duha.

je da sve to ima svoje značenje, ali da nije dovoljno. Kazao je kako nam je naviještena Božja Riječ posvjedočila da svoj život možemo najbolje i najpotpunije vidjeti u svjetlu uskrslog Gospodina jer je on jedini pobijedio zlo i smrt i tako dao odgovor na to najteže pitanje našeg postojanja pred kojim svi drugi pokušaji ostaju nemoćni. Pozvao je mlade da se u ovoj duhovnoj obnovi dobro pogledaju iznutra u svjetlu uskrslog Gospodina i da mu iskrenošću svoje mladenačke slobode kažu kako žele da on u njima ostvaruje ono što može samo njegova moćna božanska ljubav.

Okorjelo srce

Kazavši da se u ovoj svetoj misi spominjemo naših poginulih branitelja, biskup je ustvrdio da i njih točno i dobro možemo vidjeti samo ako ih promatramo u svjetlu uskrslog Gospodina te tako razu-

mjeti da oni nisu prepušteni nemoći ljudske mržnje i zla, nego povjereni njegovoj ljubavi jačoj od svakog pucnja oružja i od same smrti. Gledajući ih u tom najljepšem svjetlu, dodao je biskup, molimo uskrslog Gospodina da utješi njihove najbliže. Osvrnuvši se potom na prigovor koji je Isus u današnjem evanđeoskom ulomku uputio svojim učenicima zbog nevjere i okorjelosti srca kojom su odnosili prema vijesti o njegovu uskrsnuću, ustvrdio je da okorjelo srce dobro ne vidi i ne osjeća, nego se skućilo na neku sitnu mjeru. Na temelju iskustva prijateljstva pojasnio je da je povjerenje stanje duhovne, unutarnje osjetljivosti jedne osobe za drugu, koja ih povezuje i omogućuje da u međusobnoj duhovnoj komunikaciji kojoj je ime povjerenje, razumiju jedna drugu. Pozvao je mlade da se ne izgube u današnjem svijetu virtualne komunikacije i da ne izgube povjerenje jedni prema drugima, koje

je duhovna sposobnost za osobni susret, moć kojom se dopire do druge osobe u njezinim najdubljim dimenzijama duha. Kazao je da tamo gdje nema duha, ljudi ostaju daleko jedni od drugih. Podsjetio je kako je prijateljstvo događaj susreta na razini povjerenja, međusobna komunikacija koja obogaćuje i pomaže da rastemo na razini „biti“, podsjetivši da se time događa u nama duhovna punina koju ne može dati materijalna stvarnost oko nas. Upozorio je kako je dramatično pitanje našeg postojanja spretno izrazio Shakespeare tvrdnjom „biti ili ne biti“. Biskup je dodao da naša sreća nije na razini imati nešto, nego biti netko, a da se to može na najdublji način ostvarivati s pobjednikom nad smrću, Isusom Kristom. Pozvao je mlade da svoj život ne svedu na pitanje posjedovanja materijalnih dobara, nego da žive od najmoćnije snage, od Božjega Duha.

Na temelju rasprave apostola Petra i Ivana s onodobnim političkim moćnicima o kojoj smo čuli u današnjem prvom čitanju iz Djela apostolskih i Petrova zaključio da se većina treba pokoravati Bogu nego ljudima, biskup je upitao nazočne mlade koga oni slušaju u oblikovanju svoga života i po čijem napatku žive. Pozvao ih je da u ovoj duhovnoj obnovi odluče osluškivati što im Bog govori - u savjesti, u svojoj Riječi koju Crkva naviješta, u molitvi, u euharistijskom slavlju - te u svojim životima ostvarivati Božji sustav vriednosti i svjedočiti ga drugima. Istaknuo je da tim putem mogu dati veliki doprinos u nastojanju oko ozdravljenja hrvatskog društva, pripomenuvši da se izvan Isusa Krista, pobjednika nad smrću, nalazi smrt u čijem sustavu nitko ne bi trebao živjeti. Još ih je na kraju pozvao da na taj način budu blagoslovljeni hrvatski rod koji zna što hoće, i da drugima svjedoče što se sve može s Bogom i s Isusom Kristom kad mu se iskreno otvore i u povjerenju s njime komuniciraju.

Na svršetku misnog slavlja biskup je rekao mladima kako se u teškim životnim situacijama uvijek sjeća Danteove riječi iz Božanstvene komedije: »Guarda e passa - Pogledaj i prođi«. Poručio je mladima da dok zlo s njima želi zaigrati svoju igru, odbiju uključiti se u njegove sustave, pogledaju ga i idu dalje, svjesni čiji su, za koga su se opredijelili i od čije snage žele živjeti.

HODOČAŠĆE OSNOVNOŠKOLSKJE DJECE U VOĆIN

Marija nam pomaže da budemo veliki duhom

U Gospinom svetištu u Voćinu, 6. svibnja nekoliko tisuća osnovnoškolske djece iz župa Požeške biskupije okupilo se na svom godišnjem hodočašću koje se odvijalo pod geslom »Krist danas i uvijek, naša nada« kao njihova euharistijska postaja u pripremi za Treći biskupijski euharistijski kongres.

Po dolasku u svetište hodočasničke skupine obiše su oko Gospina lika u crkvi, potom su sudjelovale u programu pripreme za misno slavlje tijekom kojega su mnoga djeca pristupila sakramentu pomirenja. Središnji dio hodočašća bila je sveta misa koju je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s pedesetak svećenika.

„Blažena Ti što povjerova!“

Na početku misnog slavlja djeca su uputila pozdrav Gospi Voćinskoj pred njezinim likom tri puta uskliknuvši »Blažena Ti što povjerova!«. Potom je voćinski župnik Mladen Štvin u ime nazočnih mladih hodočasnika pozdravio biskupa Antuna i čestitao mu 45. obljetnicu svećeništva, 20. obljetnicu biskupstva i 70. rođendan, a djeca su mu uručila cvijeće. Pozdravljajući svećenike, sestre redovnice, vjeroučitelje, a napose djecu hodočasnike, biskup je izrazio radost što su

se danas ponovno okupili kod Gospe Voćinske na početku njezina mjeseca svibnja, o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije i u pripravi za naš Treći biskupijski euharistijski kongres. Kazao je da smo se bojali kiše te se sveta misa održava u crkvi i dodao, kad god se djeca okupljaju u Voćinu odnekud zasja sunce, protumačivši to kao znak pažnje Neba, Isusove Majke za nas. Pozvao ih je da danas na osobiti način zamole Mariju da im vjera bude jaka, da po njihovoj vjeri budu duhovno snažne i naša Biskupija i naša domovina Hrvatska.

„Gospodine, kome da idemo?“

U homiliji je biskup spomenuo kako su prije nekoliko dana vjernici Požeške biskupije bili na hodočašću u Rim i ondje pohodili grobove sv. Petra i sv. pape Ivana Pavla II., utemeljitelja naše Biskupije, te se snažno obnovili u onoj vjernosti koju Isus Krist očekuje od svojih učenika. Rekao je da je ovo ho-

dočašće u Voćin na neki način nastavak hodočašća u Rim gdje smo zajedno s Petrom u ime naše Biskupije ispovjedili »Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga«. Pozvao je nazočnu djecu da svi zajedno ponove te Petrove riječi iz današnjeg evanđeoskog ulomka. Potom je djeci protumačio zašto su mnogi otišli od Isusa, kad je rekao da je on kruh života. Nakon što ih je Isus čudesno nahranio kruhom, ljudi su ga htjeli učiniti kraljem jer su se ponadali da će i dalje od Isusa dobivati kruha zabadava, bez truda i rada. Isus ne želi biti takav kralj, on nije umnožio kruh samo da nahrani želudac tisućama ljudi, nego u prvom redu da probudi kod njih vjeru u nje- ga i da po dubokoj povezanosti s njime budu vječno sretna bića. A kad su neki počeli govoriti da im Isus ne može dati vječni život i počeli odlaziti od njega, Isus je poštivao njihovu slobodu i nije ih zaustavljao, ostavši čvrsto pri svojoj tvrdnji da je on kruh života i da će živjeti uvijek samo oni koji budu blagovali njegovo tijelo i pili njegovu krv. Rekavši da je kruh koji svakodnevno jedemo neophodan za naš život, biskup je istaknuo da nam on nije dovoljan jer smo mi u svojim srcima gladni punine života, ljubavi koju nam ljudi na zemlji ne mogu dati, gladni mira, radosti i pravednosti. Zaključivši kako su sve te stvarnosti za kojima gladujemo duhovne naravi, biskup je ustvrdio da je Isus zato rekao da je Duh onaj koji oživljuje, a da tijelo ne koristi ništa.

Duhovna hrana

Postoji duhovna hrana koju čovjek vjerom treba primiti u dubinu svojega srca i kojom on biva ishranjen za život vječni. »Kad vjerom prihva-

ćamo da u nas u svetoj pričesti ude ljubav kojom je Isus Krist pobijedio smrt i da budemo ispunjeni snagom Duha Svetoga, naš zemaljski hod ne završava u grobu, nego u uskrsnuću na život vječni«, rekao je biskup. U nastavku homilije ustvrdio je da se i djeci danas u Voćinu može dogoditi ono što ulomak Djela apostolskih u prvom čitanju kaže da se zbilo u Jopi i Lidi, gdje je apostol Petar, zahvaćen snagom Isusova Duha, paraliziranom

Eneji pomogao da ustane s bolesničke postelje i ponovno prohoda, a umro! Tabiti da ustane sa smrtno postelje. Naglasio je kako je Petar, govoreći Eneji i Tabiti da ustanu, upotrijebio onu istu riječ kojom su evangelisti opisali Isusovo ustajanje iz groba, odnosno njegovo uskrsnuće (grč. anastasis). Na temelju toga je zaključio da je Krist Petrovim služenjem ovo dvoje ljudi ozdravio od najveće i najteže bolesti, a to je smrt, i da su Eneja i Tabita ustali da bi s uskrslim Kristom prohodali i s njime kao pobjednici nad smrću dospjeli do punine života za kojom čezne svako ljudsko srce. Ustvrdivši kako Marija u svojim svetištima mnogima pomaže da ne žive sitno i maleno, nego da budnom vjerom budu dionici Isusova svijeta i njegove pobjede nad smrću, biskup je zamolimo Marijin zagovor za nazočnu djecu i mlade da cijeloga života budu velikog vjerničkog srca, da po svetoj

pričesti budu ispunjeni Isusovom snagom pobjede nad smrću i našu domovinu učine velikom.

Dolazi tajnik Ivana Pavla II.

Završavajući homiliju podsjetio je djecu da 20. obljetnicu naše Biskupije slavimo Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom i pozvao ih da koncem rujna dođu u Požegu na to slavlje. Rekao je da će tom prigodom u Požegu hodočastiti i lik Gospe Voćinske, da će doći i kardinal Stanisław Dziwisz, koji je dugo godina bio tajnik sv. Ivana Pavla II. i bio svjedokom kad je on osnovao našu Biskupiju. Rekavši kako ćemo se na kongresu očitovati kao Crkva Isusova upravo po tome što se hranimo njegovim euharistijskim tijelom i što on postaje jedno s nama i mi jedno s njime, zaželio je malim hodočasnima da na ovoj njihovoj euharistijskoj postaji u pripravi za Kongres iskuse koli-

ko je važno biti jedno u Isusu Kristu i koliko je važno da Krist bude u nama.

Natjecanja u znanju i sportu

Nakon pričesti uslijedila je euharistijska pobožnost tijekom koje su djeca klicala Isusu drevnim voćinskim hodočasničkim poklikom »Klanjamo se tebi, Božanstveni Kruše, blagoslovi naše neumrle duše!« Potom je biskup predvodio molitvu Gospi Voćinskoj, kojom je njezinoj majčinskoj ljubavi povjerio sve male hodočasnike. Na svršetku misnog slavlja biskup je zajedno sa svim hodočasnima Isusovoj Majci uputio poklik zahvalnosti »Hvala ti, Isusova Majko!«. Zatim su djeca iskazala zahvalnost svećenicima, časnim sestrama i vjeroučiteljima, koji su ih dopratili na ovo hodočašće dugotrajnim pljeskom, kao i nazočnim bogoslovima i svećeničkim aspirantima. Biskup je potaknuo djecu da razmišljaju

o svećeničkom i redovničkom pozivu i da se spremno odazovu ako osjete da ih Bog zove. Kazao im je neka u svoje domove donesu radost s ovog susreta s uskrslim Gospodinom te je na sve njih zazvao je Božji blagoslov. Pjevanje na sv. misi predvodili su dječji pjevački zborovi Župe Marije Kraljice i sv. Jurja mučenika u Davoru, Župe sv. Nikole biskupa u Pleternici, Župe Pohoda BDM u Voćinu te Župe sv. Roka u Virovitici. Program hodočašća nastavljen je natjecanjem iz kviza vjeronaučnog znanja na temu Dvadesete obljetnice osnutka Požeške biskupije. Prvo mjesto osvojili su vjeroučenici Župe sv. Terezije Avilske u Požegi pod vodstvom vjeroučiteljice s. Karoline Mićanović. Za jedan bod iza njih bili su vjeroučenici Župe Pohoda BDM iz Voćina s vjeroučiteljom s. Terezom Dokić, a treće mjesto je osvojila ekipa vjeroučenika iz Župe Blažene Djevice Marije iz Nove Kapele s vjeroučiteljem Robertom Kupčakom.

Biskup je čestitao svima, a posebno pobjednicima iz katedralne Župe sv. Terezije Avilske, naglasivši da je znakovito što su upravo oni pobijedili u godini u kojoj se slavi dvadeseta obljetnica njihove župne crkve kao katedrale u kojoj će se održati Treći biskupijski euharistijski kongres. Uručio im je veliku medalju Svetišta Gospe Voćinske i priznanja. Slijedila su sportska natjecanja skupina dječaka i djevojčica u povlačenju užeta, skakanju u vreći, tronomom trčanju, trčanju s ping-pong lopticom i dr. Pobjednicima su nakon natjecanja uručeni bomboni kao slatke nagrade.

DESETA OBLJETNICA KATOLIČKE KLASIČNE GIMNAZIJE U VIROVITICI

S Isusom Kristom hrabro veslajte morem života

Prigodom proslave desete obljetnice Katoličke klasične gimnazije u Virovitici biskup Antun pozvao je učenike da se ne zadovolje površnošću i osrednjošću, nego hrabro s Isusom Kristom, poput njihova zaštitnika bl. Ivana Merza, veslaju morem životnih bura i oluja, sigurni da će s njime pobijediti.

Katolička klasična gimnazija s pravom javnosti u Virovitici obilježila je 18. svibnja desetu obljetnicu svoga postojanja i Dan škole. Na svečanosti je među ostalima bio osnivač Gimnazije, biskup dr. Antun Škvorčević, predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije Ivica Žuljević, gradonačelnik grada Virovitice Ivica Kirin, ravnatelj katoličkih osnovnih i srednjih škola u Požegi i Virovitici, svećenici virovitičkog dekanata, vjeroučitelji, ravnatelj osnovnih i srednjih škola grada Virovitice i naše okoline, sponzori i dobrotvori Škole, prijatelji Škole, profesori, učenici i roditelji.

Svečani program započeo je u virovitičkom Kinu Park pjesmom bl. Ivanu Merzu, zaštitniku Gimnazije, koju je otpjevao zbor učenika pod vodstvom profesora glazbene umjetnosti Perice Mihaljevića. Vjeroučitelj i duhovnik škole Ivan Certić poveo je potom molitvu Oče naš na latinskom jeziku, a učenik Filip Gregurec navijestio evanđelje na grčkom jeziku. Profesorica Andrea Bobanac izrekla je zatim blagoslovnu molitvu za sve djelatnike i učenike Gimnazije a učenica Matea Bartulović je zaključila svojom recitacijom „Susret“.

Uslijedio je drugi dio programa u koji su uveli voditelji Ana Lanščak i Viktor Brlas, učenici 1. razreda. Profesor povijesti i geografije Hrvoje Drvenkar progovorio je o desetogodišnjoj povijesti Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici, o brojnim vrijednim postignućima, zahvaljujući predanom radu nastavnika koji kroz zajedništvo nastoje razvijati kreativnost, duhovnost, individualne kvalitete i sposobnost svakog učenika. Nakon toga učenica Iva Slavić izvela je monolog iz djela „U agoniji“ Miroslava Krleža. Uzvanicima se potom obratio ravnatelj Škole Mario Voronjecki koji je zahvalio biskupu na vodstvu i potpori kojom nas prati te svim prijateljima, sponzorima i dobročiniteljima koji pomažu rad i poslanje Škole.

Zatim je premijerno prikazan dokumentarni film o deset godina postojanja Katoličke klasične gimnazije. U filmu su zastupljeni svi djelatnici škole

uz prigodan govor profesora Hrvoja Drvenkara o povijesti i razvoju katoličkih škola na našem području. Razloge osnivanja škole predstavio je biskup dr. Antun Škvorčević te predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije Ivica Žuljević. Svoj osvrst na prvih sedam godina djelovanja škole dao je prvi ravnatelj Ivica Šoh. Iako je teško opisati deset godina rada u tri-deset minuta, ovaj dokumentarni film vjerno je predstavio poslanje, ozračje i važnost djelovanja Katoličke klasične gimnazije na našem području.

Na kraju je nazočnima uputio svoju riječ biskup dr. Antun Škvorčević koji je čestitao desetu obljetnicu Gimnazije i Dan škole te zahvalio roditeljima, učenicima i djelatnicima na čelu s dosadašnjim ravnateljima te gradonačelniku za sve što su uložili u kreativno obiteljsko zajedništvo ove virovitičke odgojno-obrazovne ustanove. Podsjetio je na njezinu

posebnost, polazeći od gesla „Duc in altum“, koje je uzeto iz poticajne Isusove riječi upućene učenicima: „Povezite dalje, šire i dublje“.

Istaknuo je važnost znanja, spomenuvši da i ono čovjeka može ostaviti na površini života jer je ljudska duhovna stvarnost u kojoj se najviše može izgrađivati i rasti s Isusom Kristom koji je svojom moćnom ljubavlju zaveslao najdalje, preko groba, pobijedivši i samu smrt, omogućivši nam ostvarenje konačnog smisla našeg postojanja. Biskup je pozvao učenike da se ne zadovolje površnošću i osrednjošću, nego hrabro s Isusom Kristom, poput njihova zaštitnika bl. Ivana Merza, veslaju morem životnih bura i oluja, sigurni da će s njime pobijediti. Ugodno druženje s prijateljima i dobrotvorima Škole nastavilo se je na domjenku u prostorijama Škole.

Katolička osnovna škola pomaže vršnjake u Beninu

Katoličku osnovnu školu u Požegi posjetila je 11. svibnja časna sestra Blanche Dakin, rođena u Beninu, a u Hrvatskoj već tri godine studira filozofiju i teologiju. Časna Blanche članica je Družbe Marijinih sestara Čudotvorne medaljice iz Benina. U pratnji časne Blanche bile su domaće sestre časna Valerika i časna Lidija. Razlog je ovoga posjeta taj što je Katolička osnovna škola u Požegi i ove godine, osme za redom, prikupljala sto eura po razredu što je dostatno za školovanje i prehranu 16 siromašnih učenika u Beninu. Tom su prigodom učenici pod vodstvom učiteljice Lucije Lucić i profesorice Ljube Šolić, organizirali prigodan program. Na početku je programa u ime ravnatelja sve prisutne, a napose gošće pozdravila pedagoginja Draženka Rotim, nakon čega je zbor izveo prigodnu pjesmu.

Uslijedilo je kratko svjedočenje časne Blanche o životu u Beninu kao i o djelovanju Marijinih sestara od Čudotvorne medaljice u spomenutoj zemlji te je pojasnila učenicima koliko veliku stvar čine pomažući svojim prijateljima u Africi. Časna Blanche je počastila učenike pjesmom i sviranjem na tradicionalnom afričkom bubnju. Na koncu su predstavnici svakog razreda uputili nekoliko riječi učniku za kojega skupljaju novac i mole svakoga dana te zamolili sestru Blanche da ih pozdravi, predavši joj novac za njihovo daljnje školovanje.

KATOLIČKA GIMNAZIJA U POŽEGI PROSLAVILA DESETU OBLJETNICU SVOGA DJELOVANJA

Stvoreni ste da uzrastete do neba

Svečanom akademijom u Dvorani svete Terezije Avilske, 25. travnja Katolička gimnazija s pravom javnosti u Požegi proslavila je 10. obljetnicu svoga djelovanja. Na svečanosti je bio nazočan i požeški biskup Antun Škvorčević, njezin osnivač, požeško-slavonski župan Alojz Tomašević, djelatnici Katoličkih škola u Požegi, roditelji, rodbina učenika, bivši učenici, ravnatelj Gimnazije u Vipavi Vladimir Anžel, ravnatelj Gimnazije Srpske pravoslavne Crkve u Zagrebu o. Slobodan Lalić te brojni drugi prijatelji Katoličke gimnazije.

Duh škole

Akademija je započela molitvom i to Proslavom Ivanova evanđelja na grčkom i latinskom jeziku. Potom su trubači izveli skladbu „The Prince of Denmark's March, Trumpet Voluntary“. Uslijedio je pozdrav prof. Ivice

izričajem „Povratak izgubljenog sina“, aktualizirajući poznatu prisposobu iz Lukina evanđelja.

Duhovni poziv

Pri kraju akademije nazočnima se obratio biskup Antun Škvorčević čestitavši desetu obljetnicu Katoličke gimnazije. Potom je ustvrdio kako tijekom deset godina osluškuje rast Katoličke gimnazije u Požegi najprije po stjecanju znanja pod vodstvom svojih poštovnih profesora i nagrada koje su dobivali na različitim natjecanjima. Do kuda su tijekom deset godina narasli u znanju, pokazali su i večerašnjom priredbom, ustvrdio je biskup, naglasivši da je zbog izvršne izvedbe svaki izvođač i sudionik u programu zavrijedio da mu se osobno zapljesče. Posvjedočio je kako se u svom osluškivanju naše Katoličke gimnazije usmjerio i na ono što se događa u njihovim mladenačkim srcima. »Onoliko koliko su otvarali nutarnje prostore svoga

bića Bogu i njegovoj blizini, toliko su rasli cjelovito kao osobe«, zaključio je biskup. Izrazio je radost što je u tom rastu među njima bilo i onih koji su spoznali da su pozvani u svećeničko ili redovničko zvanje. »Dok ih osluškujem kako rastu, molim da uzrastu, ni manje ni više nego do neba jer im njihovo mladenačko srce kaže, kako su posvjedočili i u ovoj priredbi, da oni nisu stvoreni za malo, nego za puno, sv. Augustin bi rekao za sve«, naglasio je biskup.

Pojasnio je da se upravo u tome očituje posebnost služenja naše Katoličke gimnazije koja pomaže učenicima rasti ne samo u znanju, nego i u onim najdubljim dimenzijama njihova mladenačkog bića, njihove jedinstvene i neponovljive osobe. Čestitavši svima koji su tijekom deset godina mladim ljudima pomagali da rastu znanjem i srcem, pozvao je nazočne da im u tom rastu i dalje pomažu ponajprije svojom molitvom.

U VOĆINU ODRŽANO HODOČAŠĆE SREDNJOŠKOLACA

Prepoznamo Božji plan u svome životu

Učenici katoličkih gimnazija u Požegi i Virovitici, predvođeni svojim ravnateljima vjeroučiteljima i profesorima, hodočastili su 13. svibnja u Voćin. Budući da se hodočašće odvijalo o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije i u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres, ono je poslužilo i kao euharistijska postaja mladih. Tijekom putovanja u Voćin, profesori su u autobusima mlade hodočasnike upoznali s poviješću voćinskog svetišta, osobito sa stradanjima kojima je bilo pogođeno u vrijeme Domovinskog rata te su im protumačili što je to euharistijska postaja i kako se slavi.

Po dolasku u Voćin mladi hodočasnici su najprije sudjelovali u slavlju sakramenta pomirenja. Potom su imali pripremu za svetu misu koja je završila molitvenim klicanjem Isusu Kristu. Kao delegat dijecezanskog biskupa misno slavlje predvodio je generalni vikar Josip Krpeljčević u zajedništvu s vjeroučiteljima u katoličkim gimnazijama u Požegi i Virovitici Marijanom Pavelićem i Ivanom Certićem. U homiliji je podsjetio nazočne da je danas u Fatimi, na stotu obljetnicu Gospinih ukazanja, papa Franjo proglasio svetima fatimske vidiocice Franju i Hijacintu Marto. Naglasio je da »vidjeti« u Ivanovom evanđelju zapravo znači »vjerovati«. U tom smislu Isus u evanđelju veli da Boga Oca ne možemo vidjeti tjelesnim očima, nego samo očima vjere. Poželio je srednjoškolcima da se u Voćinu, u Marijinoj »školi« vjere, prosvijetljeni Duhom uskrslog Gospodina Isusa u stvarnostima svoga života, tako nauče vidjeti što je Bog u svom projektu ljubavi s njima naumio, da

MATURANTI KATOLIČKE GIMNAZIJE S BISKUPOM POSJETILI DIJECEZANSKI MUZEJ

Sakralna umjetnost pomaže nam da dohvatimo neke više dimenzije života

Dan uoči obilježavanja desete godišnjice požeške Katoličke gimnazije, maturanti ove škole susreli su se 24. travnja s biskupom Antunom Škvorčević i zajednički posjetili Dijecezanski muzej i Riznicu Katedrale u Požegi. Biskup im je protumačio važnost Muzeja koji je po svojoj sakralnoj zbirci svojevrsna memorija života Crkve na prostorima sadašnje Požeške biskupije od 15. stoljeća do danas. Predstavio im je predmete sakralne zbirke među kojima su i značajna djela umjetnika poput Andree Pozzo, isusovačkog slikara koji je uresio rimsku crkvu Al Gesù te su po njezinu uzorku barok proširio diljem Europe.

Upoznao ih je s izloženom zbirkom moderne i suvremene hrvatske umjetnosti, među kojima je više djela umjetnika Ive Dulčića. Naglasio je

kako izloženi predmeti imaju umjetničku i povijesnu vrijednost.

Govoreći najprije o umjetničkoj vrijednosti, kazao je da su umjet-

nici svojim duhom dohvatili neke dimenzije stvarnosti koje nam u svakodnevnom životu izmiču te nam svojim djelima pomažu da ne

ostanemo na površini, nego bude-mo njihovim dionicima. Povijesna pak vrijednost, napose sakralnih izloženih predmeta, nastavio je biskup, sastoji se u činjenici da su se ljudi tijekom osam stoljeća pred njima molili, uzdizali dušu Bogu, izgrađivali duhovni identitet. »Kad vi mladi ljudi dođete pred te predmete, postajete svjesni kako ste se rodili u prostoru i vremenu koje ima svoj duhovni identitet i kojem vi pripadate«, ustvrdio je biskup. Naglasio je da nas ti predmeti upućuju na evanđeoski sustav vrijednosti, temelj europske uljudbe.

Biskup je proveo učenike kroz tri razine izložbenog prostora Muzeja i Riznicu Katedrale, ukratko im predstavivši najvrjednije eksponate i one koje su povezane sa zanimljivim povijesnim činjenicama.

SUSRET BISKUPA S PRIMATELJIMA STIPENDIJA POŽEŠKE BISKUPIJE

Ni u jednoj životnoj situaciji niste sami

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi, 22. travnja primatelje stipendija Požeške biskupije primio je biskup Antun Škvorčević. U pozdravu biskup im je čestitao Uskrs, podsjetivši da ovu svetkovinu slavimo osam dana kao jedan. Kazao je da je uskrsno vrijeme posebno prikladno za susrete koje je pokrenuo Isus svojim ukazanjima učenicima i na neki način započeo ostvarivati zajedništvo Crkve, koje živi od njegove prisutnosti u snazi Duha Svetoga. Istaknuo je važnost

komunikacije između stipendijanata i Biskupije jer ona ne želi svoj odnos svesti na razinu novca kojega im daje, a oni primaju, nego kroz povezanost s njima promicati njihov cjelovit rast i izgradnju osobe, pri čemu duhovno ima važnu ulogu.

»Naša sudbina nije prvenstveno u onome što se događa izvan i oko nas, nego u onome što se zbiva s nama i u nama«, ustvrdio je biskup. Pozvao je nazočne da svoju pažnju usmjere na dobar uspjeh u školi i razmišljaju o tome kako će si zasluživati materi-

jalna dobra za dostojan život, ali da još više nastoje oko vlastite duhovne izgradnje, propitujući koje su to vrijednosti koje bi trebali usvajati kako ne bi ostali jednodimenzionalni ljudi. Poželjevši im da u svoja promišljanja uključe Uskrs, »jer nam Bog po Isusu-vu uskrsnuću svjedoči kako u svojim nemoćima nismo prepušteni samima sebi, nego je Bog ušao u njih svojom najmoćnijom snagom – ljubavlju koja pobjeđuje smrt«. Naglasio je da ni u jednoj životnoj situaciji nismo sami, osobito u teškoj. Kad u njima raču-

namo s Bogom i ostajemo povezani s njime, ne možemo biti izgubljeni. Spomenuo je kako neke obitelji imaju malo sredstava za život, ali ih znaju svojom slogom i razboritim raspolaganjem tako rasporediti da im to bude dovoljno. Ustvrdio je da nije prvenstveno pitanje u količini novca koji stipendijanti imaju, nego u tome kako s njime raspolazu. Potaknuo ih je da im novac nikada ne bude cilj života, nego sredstvo u službi za postizanje onoga što njihov život čini dostojnim i donosi smisao. Zatim je tajnica Caritasa

Ksenija Mikulčić ukratko prikazala situaciju sa stipendijama, spomenuvši kako su određeni problemi koji su se na početku pojavili s obzirom na račune nekih stipendijanata, riješeni. Podsjetila je da Zaklada Požeške biskupije za pomoć učenicima i studentima mjesečno isplaćuje stotinjak stipendija, od čega su nešto više od polovice studentske, a ostale srednjoškolske. Obrazložila je zašto je iznos studentske stipendije viši od one srednjoškolske.

Potom je generalni vikar Josip Krpeljević održao duhovni nagovor u kojem je na temelju vlastitog iskustva korisnika stipendije i kršćanskog nauka potaknuo nazočne na zahvalnost, povjerenje i odgovornost. Ustvrdio je kako se sve te tri vrednote najkonkretnije i najpotpunije ostvaruju u otajstvu euharistije, pozvavši nazočne da se u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres redovitim i aktivnim sudjelovanjem u nedjeljnoj i blagdanskoj euharistiji vježbaju u spomenutim vrijednostima. Završavajući nagovor potaknuo ih je da u svoje svakodnevne molitve uključe svoje dobročinitelje te im je u tom smislu stavio na raspolaganje nekoliko molitvenih obrazaca za dobročinitelje. Na svršetku susreta svi su zajedno otpjevali uskrsnu pjesmu »Ostani s nama«.

ODRŽANI XIV. DANI FRANJEVAČKE KULTURE U NAŠICAMA

Predstavljen »Zapisnik Franjevačkog samostana sv. Antuna u Našicama«

U sklopu četrnaestih Dana franjevačke kulture u Našicama, koji su održani od 7. do 21. svibnja, predstavljen je u gradskoj vijećnici 12. svibnja »Zapisnik Franjevačkog samostana sv. Antuna u Našicama« – knj. III. (1821.-1842.). Knjiga je objavljena u dvojezičnom (latinsko-hrvatskom) izdanju, a suorganizatori u ostvarenju ovog vrijednog projekta su Hrvatski institut za povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje – Hrvatskog instituta za povijest, Zavičajni muzej Našice, Franjevački samostan sv. Antuna Padovanskog u Našicama i Grad Našice. Nazočne je pozdravila koordinatrica aktivnosti prof. Silvija Lučevnjak, ravnateljica Zavičajnog muzeja u Našicama. Knjigu su priredili znanstvenici Šime Demo, Maja Rupnik Matasović, Tamara Tvrtković i Mislav Gregl. Transkripciju, leksikon, dodatke i kazala priredio je Milan Vrbanus, stručni recenzenti su Vlasta Švoger i Mijo Korade, a lektorica Ma-

rija Pepelko. Knjiga na 520 stranica donosi mnoge zanimljive podatke o našičkoj povijesti, o vremenskim prilikama, o političkim, vjerskim i društvenim događajima te predstavlja duh franjevačkog bratstva i vremena koje opisuje. Autori su nam u naslijeđe ostavili prizore iz samostanskog i bratškog života svoga doba, sitnice koje život znače, ovjekovječili su kišna i sunčana razdoblja, probuđenu nacionalnu svijest i osjećaj za hrvatski jezik, tabule za željene i neželjene premještaje, zanimljive doživljaje, složene odnose s grofovskom obitelji Pejačević, pamćenja dostojne osobe te vesele i tužne događaje.

Tijekom višednevne duhovne, kulturne i znanstvene manifestacije dr. sc. Vice John Batarelo, sociolog i aktivist udruge »Vigilare« i inicijative »U ime obitelji«, održao je 14. svibnja predavanje na temu »Kršćanske vrijednosti braka i obitelji danas«. Nakon toga, 16. svibnja predstavljen je

Zbornik radova znanstvenog skupa »Isidor Kršnjavi – veliki utemeljitelj«. Program DFK završen je koncertom marijanskih pjesama u izvođenju cr-

kvenog zbora i pjevačkog zbora HKD »Lisinski« Našice u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskog u Našicama. (Marija Pepelko)

PREDSTAVLJEN ZBORNİK RADOVA O UBIJENOM ŽUPNIKU JULIJU BÜRGERU

Vraćanje duga ubijenom slatinskom svećeniku

znanstvenom skupu i nastanku zbornika govorili su župnik vlč. Dragan Hrgić, predsjednica Ogranka Matice hrvatske Zorica Varga, član uredništva Oliver Jukić, županica Sanja Bošnjak i gradonačelnik Ivan Roštaš.

Zbornik kao izuzetni izdavački pothvat predstavili su recenzenti Jure Krišto i Jasminka Najcer Sabljak. Dr. Jure Krišto, sveučilišni profesor i znanstveni savjetnik, dao je pregled objavljenih priloga, a istaknuo je tekst Milana Pušeca i opširnije govorio o djelovanju katoličke učiteljice Marice Stanković i organizacijama hrvatskoga katoličkog pokreta u Slatini. Ocijenio je da se obilježavanjem obljetnica i posebnih prigoda znanstvenim obrađivanjem podiže spomenik osobama i mjestu u kojem su djelovale. – Zato svaku pohvalu zavrjeđuje ekipa koja je priredila znanstveni skup, a još više to što ga je ovjencala zbornikom radova - rekao je dr. Krišto.

Povjesničarka umjetnosti dr. Jasminka Najcer Sabljak, docentica na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, posebno je istaknula dva priloga o bogatoj Bürgerovoj ostavštini. To je tekst glazbenog pedagoga, pijanista, orguljaša i znanstvenika Emina Armana o Jenkovim orguljama u Slatini, koje su u trenutku gradnje bile najsuvreme-

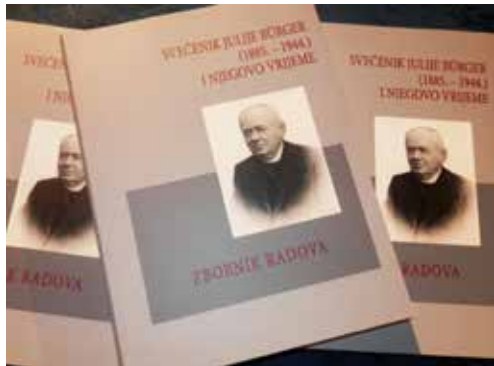
niji instrument liturgijskog tipa u Slavoniji i tekst ravnateljice i kustosice Zavičajnog muzeja u Našicama Silvije Lučevnjak o misnom ruhu i liturgijskim predmetima iz riznice slatinske crkve sv. Josipa. Recenzentica je iz teksta autorice istaknula citat požeškog biskupa Antuna Škvorčevića koji je rekao da ti predmeti nisu tek muzejski izlošci i ne mogu se svesti samo na povijesno-umjetničko značenje, nego su dragocjeni i živi svjedoci trajanja Crkve u određenoj zajednici i na određenom prostoru.

Urednica zbornika prof. Dragica Šuvak, ravnateljica Zavičajnog muzeja u Slatini, izrekla je zahvalu pojedinačno svima koji su pridonijeli nastanku zbornika te izrazila želju da predstavljena knjiga bude »simbolično vraćanje duga svećeniku i mučeniku Juliju Bürgeru i kroz njega svima koji su osjetili strahote života u totalitarnom komunističkom režimu, pojedincima koji su se nakon rata našli na strani gubitnika te su potom morali zatamiti svoju vjeru, naciju, sjećanja na ljude i događaje, pa i one najljepše osjećaje tuge i razočarenja, koji nisu smjeli

javno žalovati niti zapaliti svijeću na grobu jer postojale su teme o kojima se javno nije govorilo«.

U znak priznanja i zahvalnosti za sve što je za Grad i Župu sv. Josipa učinila Dragica Šuvak, župnik Hrgić zatražio je za nju Apostolski blagoslov pape Franje. Poklon donesen s biskupijskog hodočašća u Rim, prof. Šuvak uručio je dekan Slatinskog dekanata vlč. Mladen Štivin.

Program predstavljanja zbornika o svećeniku Bürgeru i njegovu vremenu svojim nastupima obogatili su crkveni zbor slatinske Župe sv. Josipa, Kulturno-umjetničko društvo Dika Slatina i Kulturno-umjetnička udruga Voćin te Dominik Grgić, saksofon i Sara Mojzeš, klavir. (Petar Žarković, Glas Slavonije)

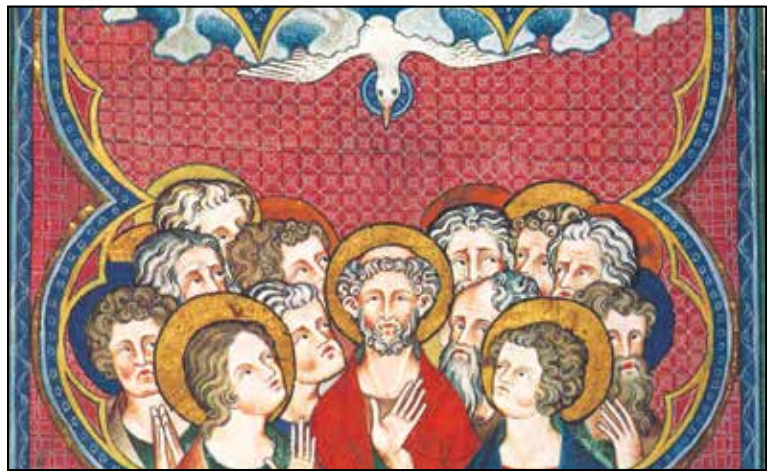
LITURGIJSKA GODINA A

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: Josip Krpeljević

Duhovi – Pedesetnica

Pedesetnica je u Starom zavjetu bila žetveni blagdan, a za nas je svetkovina Duha Svetoga dovršenje i potvrda Uskrsa. Po Duhu Svetom znamo da je Isus živ, da je on Krist i Gospodin. Vjernička zajednica svojim postojanjem i svojom životnom snagom svjedoči to, »a svakome se daje očitovanje Duha na korist« (1 Kor 12, 7). Na Duhove se ispunilo Joelovo proročanstvo i Isusovo obećanje. Ono se nastavlja ispunjavati tijekom čitave povijesti Crkve. Kristova će se Crkva uvijek po tome prepoznati i prosuđivati, koliko ostavlja prostora djelovanju Duha i je li u stanju na svim jezicima ljudima prenijeti Božju poruku. U drugom čitanju slušamo kako je u ispovijesti vjere »Isus je Gospodin« zajednica učenika ispovjedila vjeru u Isusovo uskrsnuće i u njegovo uzdignuće o desnu Očevu (usp. Fil 2, 9-11). Jedan te isti Duh Kristov u Crkvi ostvaruje raznolikost darova i službi i stvara jedinstvo vjere. U evanđeoskom ulomku slanje Duha Svetoga je opisano kao uskrsni događaj, zato se u Ivanovom evanđelju (za razliku od Lukinog) o njemu govori kao o uskrsnom događaju. Pozdrav uskrslog Gospodina je mir, a njegov uskrsni dar je radost. Mir i radost su plodovi Duha Svetoga (usp. Gal 5, 22). Sâm Duh je veliki dar koji u sebi sadrži sve ostale. On zauvijek povezuje učenike s uskrslim Gospodinom, međusobno ih ujedinjuje i oprostjenjem grijeha stvara novi svijet.

Svetkovina Presvetog Trojstva

Bog Novog zavjeta je isti onaj Bog Starog zavjeta: skriveni Bog, veliko otajstvo, ali ujedno Bog koji »silazi«, otvara se i priopćava te nas uključuje u svoj vlastiti život. »Vidjesmo slavu njegovu«, veli evanđelist Ivan: slavu Sina, koja nije drugačija od slave Očeve: odsjaj njegove slave, moć njegove ljubavi. Mi smo, pak, primili Duha Svetoga koji nas čini sinovima i kćerima Božjim. »Sam Duh susjedok je s našim duhom da smo djeca Božja« (Rim 8,16). U izlasku iz Egipta i na Sinaju Bog se je pred Mojsijem i pred čitavim narodom objavio kao živi i prisutni Bog. U sebi sjedinjuje različite, štoviše, međusobno suprotstavljene značajke: on je sveti i nedostupni, ali također bliski i milosrdni Bog. Starozavjetni ljudi u krivnji i potrebi pozivaju se na Božje milosrđe i njegovu vjernost. I nevjernom narodu Bog ostaje vjeran i prati ga na njegovu putu. Drugo čitanje počinje radošću i završava trojstvom: milost, ljubav, jedinstvo. To troje su darovi trojedinog Boga. »Božja ljubav« je postala vidljivom u »milosti Gospodina Isusa Krista« i svoju snagu očituje u Crkvi, »zajedništvu Duha Svetoga«. Trojдини Bog nije neko daleko, u sebi počivajuće otajstvo, nego skriveni Bog koji nam se u Isusu Kristu objavio i postao Bogom naše sadašnjosti i budućnosti. Bog, njegov Sin i njegova Ljubav: to je Trojstvo o kojem govori evanđeoski ulomak (Iv 3,16). Otkupiteljsko djelo Sina ostvareno je uz sudjelovanje Oca i Duha Svetoga. U Isusovoj osobi postali su vidljivi Otac i bit njegove ljubavi za nas. Gdje se pak čovjek susretne s Ljubavlju, ondje se donose velike odluke (3, 18) .

Tijelovo

Tijelovo je uskrsni blagdan jer je u uskoj povezanosti s Velikim četvrtkom i spomenom Posljednje večere. Sjećanje, davanje hvale, zahvaljivanje i bratsko zajedništvo – time Crkva ispunja Isusovu zapovijed: *Ovo činite meni na spomen*. Bratsko zajedništvo sabranih vjernika ima svoj temelj u zajedničkom sudjelovanju na gozbi Gospodnjoj. Na svom putu pustinjom izraelski narod je iskusio i spoznao stvarnosti koje će stoljećima imati značenje za njegov daljnji hod, prije svega iskustvo svoje potpune ovisnosti o Bogu. Mana je bila simbol te ovisnosti, ali također i znak skrbne Božje ljubavi. »Misli na to«, »sjećaj se« i »nemoj zaboraviti«: rečeno je narodu koji je u blagostanju lako mogao zaboraviti koliko je zapravo upućen na Boga. Zajedničkim blagovanjem Tijela i Krvi Kristove mi mnogi postajemo jedno Kristovo tijelo. To nije samo slika, nego silna stvarnost, iz koje proizlaze određene posljedice. Tko »ne razlikuje« Tijela Kristova, tko ne časti zajednicu i svakoga njenog člana, taj blaguje svoju osudu (1 Kor 11,29). Isus ne zahtijeva samo vjeru u njegovu osobu, nego i stvarno blagovanje kruha koji je On sâm. Isus se suprotstavlja »tjelesnom« razumijevanju: Duh je onaj koji oživljuje (Iv 6,63). Učenici će na Posljednjoj večeri bolje razumjeti doseg ovih Isusovih riječi. A nakon Isusova odlaska slavit će »gozbu Gospodnju«, koja mnoge, time što blaguju jedan kruh, čini jednim tijelom Kristovim, Krist je veliko Božje *da* čovjeku, *amen* koji izgovaramo u euharistijskom slavlju je naše *da* novom i vječnom savezu.

Jedanaesta nedjelja kroz godinu

Koga Bog poziva u svoju službu, čini ga odgovornim za vlastitu vjernost i za spasenje drugih. Svaki krštenik ima poslanje koje mora razumjeti, zadatak kojeg mora izvršiti; ne učini li on to, njegov život je promašen. Zadatak, dati svjedočanstvo o Bogu živom, o njegovoj spasonosnoj blizini. Prvo čitanje sažeto podsjeća na događaje od izlaska iz Egipta do dolaska Izraelaca na brdo Sinaj. Pogled se tada usmjeruje u budućnost. Izrael, pozvan u blizinu svetoga Boga kao svećenički narod, treba uvijek slušati glas svoga Boga. On je suodgovoran da narodi zemlje upoznaju i časte pravoga Boga. Otkad je Krist umro za nas grješnike, ne možemo više sumnjati u istinu da Bog želi spasenje sviju. On ljubi i one ljude, koji to ne znaju i ne vjeruju. Po tom pitanju kod Boga se nikad ništa nije promijenilo. Čitavo Isusovo djelovanje, a također i slanje učenika odvija se u ozračju milosrđa prema narodu koji je prepušten sam sebi. »Žetva« je slika nadolazećeg suda. Vrijeme žetve je posvuda gdje se naviješta Božja Riječ. Naviještanje je ponuda spasenja, Božje milosti. Na pitanju hoće li je ljudi prihvatiti ili odbaciti, putevi se razilaze. Apostoli i njihovi nasljednici naviještaju radosnu vijest o Isusu, koji je Gospodin. Iza njihova naviještanja stoji vjera zajednice. Vjera, pak, živi od Isusove riječi i snage sakramenata.

Dvanaesta nedjelja kroz godinu

Poganstvo ne poznaje ljubav Božju koja izabire, niti sigurnost u Bogu, nego samo mračnu sudbinu. Bog Izraelov, Bog kojega Isus naziva svojim Ocem uvijek ostaje skriven, nepojmljiv - inače ne bi bio Bog. No, on želi da ga tražimo, da se raspitujemo za njega i dopušta da ga pronađemo. Prorok je usamljeni glasnik koji mora upozoravati na zlo i na prijeteću pogibao. Zbog toga nailazi na mržnju i progon. Pokatkad i on sâm posumnja u svoje poslanje. No, on tada opet iskusi spasonosnu blizinu svoga Boga. On pripada »siromasima«, ništa ne posjeduje, ali se osjeća sigurnim. Od svojih početaka čovječanstvo se pred patnjom i smrću smatra odgovornim, osjeća se krivim i traži otkupljenje. Krist je omogućio novi početak, on sâm je početak, novi čovjek. Kroz »milost darovanu u jednom čovjeku Isusu Kristu« grijeh je korijenito prevladan, smrt je izgubila svoju zastrašujuću moć. Ono što je Bog u Starom zavjetu govorio prorocima, to Isus kaže učenicima koje šalje kao svoje glasnike: »Ne bojte se!« Učenik ne treba biti zabrinut ni za vijest koju će razglašavati, niti za svoj vlastiti život. Vijest će se čuti jer Isus stoji iza onih koji su povjerovali u njega. Drugima prenositi ono što smo kao Božju Riječ čuli i razumjeli, drugima davati ono što smo primili kao dar Božji, to je istinsko bogoslužje i pravo »zahvaljivanje«.

Trinaesta nedjelja kroz godinu

Isusov učenik nije fanatik. On je sretan jer je pronašao Isusa i jer je Isus pronašao njega. On ne može šutjeti o onome čime je ispunjeno njegovo srce čak ni onda kad zbog toga postaje stranac drugim ljudima, štoviše svojim prijateljima. On ne traži ništa, ali Bog će mu uzvratiti za njegovu dobrotu. Prorok Elizej je bio veliki čudotvorac kojega je narod častio kao i Iliju prije njega. Žena Šunamka rado ga je primala u svoj dom jer je u njemu prepoznala svetoga Božjeg čovjeka. Elizej joj je za to gostoprimstvo bio zahvalan, a Bog je blagoslovio nju i njezina muža kad im je ispunio žarku želju. Naš se zemaljski život odvija u napetosti između smrti i slave. U krštenju smo s Kristom prošli kroz smrt, da bismo živjeli kao slobodni, otkupljeni ljudi. Budući da smo u zajedništvu s Kristom, možemo živjeti »za Boga«, iz snage njegove ljubljene prisutnosti, kao istinski spašeni ljudi. Ići za Isusom, znači svjesno živjeti intenzivnim životom. Božji ljudi Starog zavjeta u Matejevju evanđelju nazivaju se »proroci« i »pravednici«. Njima uz bok stavljaju se Isusovi učenici, njihovo ponašanje je nastavljanje Isusova poslanja. Bog će nagraditi one koji ih prime. Krist nas je oslobodio za život. On sam je bio potpuno slobodan čovjek, slobodan umrijeti da bismo mi mogli živjeti.

Četrnaesta nedjelja kroz godinu

Onome koji u Božje ime dolazi k ljudima, nije potrebna nikakva prisila. Isus je proglasio blaženim one koji se ne koriste nasiljem i sâm je pokazao kako to izgleda i što se pritom događa. Istinska poniznost nije slabost, nego sloboda. Isus je slobodan da bi drugima bio na raspolaganju i da bi za njih umro. Mesija, spasitelj Izraela, nije došao u moći i sjaju, nego kao siromašni, »ponizni« kralj, koji pomaže siromašnima. Bog će sâm – po njemu i za njega – uspostaviti mir; Mesija, kralj i prorok, donijet će spasenje Božje svim narodima – onima koji prihvate njegovu vladavinu. Duh Božji, koji je Isusa podigao iz mrtvih, također oblikuje i život krštenika. Biti kršćanin znači imati Duha Kristova i živjeti kao Krist. »Stari čovjek« je »tijelo«, zarobljen u svoje malo ja, do kojeg Duh Božji ne može doprijeti. Novi čovjek je biće u kojem može prebivati Duh Božji i odsijevati njegova slava. Isus kod značajnih ljudi svoga vremena, kako u Galileji, tako i u Jeruzalemu, nije naišao na prihvaćanje. Bogatima je bio presiromašan, obrazovanima priprost, pobožnima liberalan. Međutim, Božja istina, njegova svetost odsijevala je u svemu što je govorio i činio. I danas to bolje shvaćaju siromašni. Isus sve poziva, bogate i siromašne: Svi vi, dođite k meni! Umorni se kod njega mogu odmoriti, gladni primaju njegove darove; tvrdi smekšavaju, a nemirni se smiruju.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija
GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Vjekoslav Marić
GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047
ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Pokornički hod za poginule, nestale i ranjene branitelje te za domovinu

Piše: Višnja Mikić • Fotografije: Alen Kocić

Osmorica branitelja-hodočasnika pješaka, „potegla su“ hod oko 950 km i za 35 dana stigla u „Vječni Grad“. Bilo je to Hodočašće zahvalnosti s kojeg su se u Novu Gradišku vratili ispunjeni mirom, radošću i s osmijehom na licu. Odluka o pješačenju je, ističu, pala prilikom prošlogodišnjeg hodočašća u Vukovar, iako se ideja rodila puno ranije. U Rim su krenuli 1. ožujka, na Pepelnicu, na početku korizme i bio je to njihov pokornički hod s nakanom žrtve za poginule, nestale, ranjene hrvatske branitelje, za njihovo zajedništvo, za zajedništvo domovine Hrvatske, ali i zahvala svetom Ivanu Pavlu II. i Svetoj Stolicu za sve što su učinili za Hrvatsku. Prije polaska, branitelji je primio biskup msgr. Antun Škvorčević, ohrabrivši ih i zahvalivši na ovom vrijednom pothvatu. Na ispraćaju ih je blagoslovio i s njima molio Željko Volarić, vojni kapelan Vojne kapelani-je „Sv. Ivan Krstitelj“ u Požegi.

Audijencija s papom Franjom

U Rim su hodočastili pripadnici Udruge dragovoljaca domovinskog rata i Specijalne policije „Zebre“ Nova Gradiška: Branko Iskra, Alen Kocić-Koc, Ivan Jurasović, Željko Bakunić, Željko Brčić, Željko Radošić i Arsen Granda, predsjednik Udruge dragovoljaca domovinskog rata Nova Gradiška, a u Zagrebu im se pridružio Zadrinan Nenad Marčina. Vladimir Balgač-Alf iz Kutine, iako je želio poći, iz zdravstvenih razloga to nije mogao učiniti, ali je sa svojim prijateljima bio u mislima, molitvama i u kontaktu gotovo cijelim putem. Na povratku ih je ugostio u svom domu u Kutini. Dionicu Maselnica-Zadar s braniteljima je, u znak podrške, propješačila i supruga Alena Kocića.

Po dolasku u Rim, 2. travnja bili su nazočni redovitoj nedjeljnoj misi na hrvatskom jeziku u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima. Toga dana Crkva se spomi-

njala 12. obljetnice smrti pape Ivana Pavla II. Misu je predvodio svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije Davor Senjan, član Zavoda sv. Jeronima, u zajedništvu s desetak hrvatskih svećenika, studenata iz ovog Zavoda, kao i drugih rimskih zavoda. Hodočasnike je pozdravio Marko Đurin, vicedirektor crkve i Zavoda sv. Jeronima, koji je želio da ovo hodočašće donese obilje duhovnih plodova, kako braniteljima osobno, tako i njihovom obiteljima te našoj domovini. Nakon mise branitelji su se s vicedirektorom Đurinom zaustavili na kratkom druženju u prostorima Zavoda.

Vrhunac hodočašća bila je audijencija s papom Franjom u srijedu, 5. travnja. Branitelji – pješaci tada su mu predali svoje darove: drvenu škrinju sa slavonskim motivima, rad hodočasnika Željka Radošića, a u škrinji mušku slavonsku šlinganu rubinu sa zlatovozom, zatim trobojnicu tkanicu i šokački šešir.

Duboki dojmovi

– Posebno su podrhtavale ruke Arsenu Grandi i Željku Bakuniću u trenutku kada se Sveti Otac zagledao u poklon, zavirio u škrinju, a čuvši od Grande

kako su branitelji hodočastili pješice od Nove Gradiške do Rima, ohrabrujuće je izjavio: „Au, bravo!“. I nije to sve. Škrinja će zasigurno zauzeti posebno mjesto u arhivi države Vatikan jer je uistinu bila najvrijedniji original, a vitrinu će ukrašavati pismo zahvale Svetom Ocu, pisano na posebno izrađenom papiru, poput pergamene, autorice, prof. Ljiljane Lukačević i Arsena Grande, predsjednika Udruge, napisao je, među ostalim, u jednom od vrlo emotivnih tekstova, Nenad Marčina, najstariji među hodočascima. Također je istaknuo kako im je veliku pomoć prilikom audijencije pružio hrvatski veleposlanik u Vatikanu Neven Pelicarić sa svojim suradnicima, a poklonio im je i ulaznice prvog reda do svetišta, tako da su od Svetog Oca bili udaljeni samo nekoliko metara. Veliku su pomoć dobili i od Matea Martinovića, domaćina u rimskom Domu hrvatskih hodočasnika bl. Ivana Merza, u kojem su pet dana bili smješteni te od volontera Petra Stojića, Domagoja Lasića, Ane Perić i Vlatka Bizjaka, koji su im pružili svu udobnost, upoznali ih s povjesno-kulturnom baštinom Vatikana i Rima. Ovo hodočašće, a posebno dirljive trenutke susreta sa Svetim

Ocem branitelji će, kažu, pamtili do kraja života.

– Osjećaji koji su nas preplavili u trenutku kada smo stisnuli i poljubili ruku Svetom Ocu, neopisivi su – ističu Granda i Bakunić, koji su na blagoslov ponijeli i krunice, a među njima i one s kojima su oko vrata odlazili na ratište, kao i neke njihovih poginulih suboraca. Dojmovi ostalih hodočasnika također su vrlo duboki, a koliko su ih hodočašće i susret sa Svetim Ocem promijenili na bolje, kažu da se najviše vidi u njihovim očima. Svoju Slavoniju predstavili su i narodnim nošnjama u kojima su bili na audijenciji kod Svetog Oca.

Ovaj istinski domoljubni i ljudski pothvat kao epilog iznjedrilo će i dokumentarni film pod nazivom „Milijun koraka“. Sva događanja na braniteljskom hodočašću zahvalnosti od Nove Gradiške do Rima, bilježio je foto aparatom i video snimkama Alen Kocić – Koc. – Materijala je izuzetno puno, a za izložbu, upriličenu 28. travnja, uz obljetnicu VRA „Bljesak“ izdvojene su 82 fotografije – kaže Alen. Tako su željeli prenijeti djelić doživljenoga u iznimno prijateljskim susretima u više od 30 mjesta, od gotovo stotinjak kojima su prošli.

– Bilo je teško od 8000 fotografija napraviti izbor za ovu izložbu, ali učinili smo to zajedno – kaže Kocić. Što se tiče dokumentarnog filma, počeo je, kako kaže, „čistiti kadrove“, ali je mišljenja kako s tim ne treba žuriti jer želi prije svega donijeti emocije koje su proživljavali na hodočašću. Dogovor je da film bude završen i prikazan za Dan grada. – Nenad Marčina, naš prijatelj, branitelj i novinar piše i knjigu o ovom događaju, tako da ćemo imati cjelovitu priču – ističe Kocić. Tijekom hoda Željko Radošić je izrađivao i oblikovao križeve od različitog prirodnog materijala pa su i ti križevi izloženi i ostat će u trajnom vlasništvu Udruge dragovoljaca domovinskog rata grada Nova Gradiška.

